

ЯНУАРИ 2024

TRAVELHOLIC

СПИСАНИЕ ЗА НЕСТАНДАРТНИ
ПЪТЕШЕСТВИЯ

ТУРИЗМЪТ НА БЪДЕЩЕТО:
ГОТОВИ ЛИ СМЕ?

СТР. 6

СТИСКА ЛИ ВИ ДА
ПОСЕТИТЕ ТЕЗИ
СТРАХОВИТИ МЕСТА В
ИСПАНИЯ?

СТР. 32

ТРАДИЦИИ И ОБИЧАИ
ПО СВЕТА, КОИТО ЩЕ
ВИ СМАЯТ

СТР. 52

Добре дошли в Travelholic – списанието, което ще ви пренесе далеч от обичайните туристически маршрути, ще ви отведе на невероятни дестинации и ще ви запознае с нестандартни забележителности и традиции по света!

В Travelholic истинското приключение започва там, където приключва стандартното. Отпразвете се смело с нас към непознатото, откривайки перли, които остават скрити от големите туристически потоци.

Четейки списанието, ще пътешествате към мистериозни места, които ще ви накарат да се чувствате като откривател на нови светове. Travelholic разкрива кътчета, които ще ви оставят без дъх и ще променят начина, по който гледате на пътуването.

Присъединете се към удивително приключение на Travelholic, изпълнено с екзотика, загадъчност и непреходна красота. Пътувайте с нас, защото истинската магия на света е в неизвестното!

СЪДЪРЖАНИЕ

Нестандартният туризъм

Туризмът на бъдещето: Готови ли сме? 06
Михаела Иванова

Весела одисея за опияняващите светове на алкохолния туризъм 08
Антоанета Данаилова

По стъпките на любимите филми и сериали 12
Виктория Попова

Ваканция по амишки 16
Мира Мирчева

Тъмният и екстремният туризъм - между трагедията и адреналина 18
Мая Божинова

Тъмните следи на социалистическото минало на България 22
Ирма Аврамова

Туризмът под чадъра на глобалното затопляне 26
Милен Симеонов

Дестинации на броя

Скритите чудеса на Палау: Тропическият рай на Земята 30
Ванеса Валентинова

Стиска ли ви да посетите тези страховити места в Испания? 34
Мая Делийска

Чудесата на Централна Африка и тайните на пигмеите 38
Росен Петков

Непознатата Азия

Село Хуанглуо - раят на дългосите жени 40
Ивелина Беркова

Остров Сокотра – райската градина на Земята 42
Каталина Трендафилова

Вълшебният свят, където котките царуват 44
Елена Георгиева

Близкият изток - перла между два бряга 46
Весела Бачева

Да преживееш Израел 48
Мария Матева

СЪДЪРЖАНИЕ

Ексцентрична култура

Топ 10 най-странни традиционни храни по света 50
Мария Начевска

Традиции и обичаи по света, които ще ви смаят 54
Мария Нишанджиева

Луда архитектура

Какво се крие зад най-странните сгради в света? 56
Ирена Бакърджиева

Много повече от хотел 60
Йоана Шомова

Полезно за всеки

Наръчник за пътуване: Как да посетите 4 града за 60 часа 64
Виктория Ивайлова

Съвети и трикове за безопасно пътешестване с раница 68
Румяна Илиева

Отворете дома и сърцето си за един нови вид ваканция 70
Теодора Трайковска

Свобода на колела 72
Надия Демирова

Туризмът на бъдещето: Готови ли сме?

Туристическата индустрия е изключително развита и динамична. Тя непрекъснато се адаптира спрямо сменящите се нововъведения. През последните години туризмът претърпява бързи промени, дължащи се на великия технологичен напредък. Постоянно се появяват нови тенденции и иновативни практики в туризма, които оказват значително влияние върху начина, по който хората пътуват и преживяват дестинациите.

От онлайн платформите за резервации и мобилните приложения до виртуалната реалност и изкуствения интелект – всички тези иновации имат особено голям принос за облика на съвременния туризъм, както и това, в което ще се превърне. Така че нека се впуснем във вълнуващите му дълбини и като истински любители пътешественици да погледнем в бъдещето.

Иновациите, налагащи се в пътуванията

Виртуалната реалност (VR) и добавената реалност (AR) са технологиите на бъдещето, популярни със способността си да създават интерактивни преживявания. В туризма тези технологии имат ос-

новно предимство, защото използването на VR и AR в тази сфера позволява на туристите да се запознаят с дадена дестинация, още преди да я посетят. Туристическите агенции вече предварително предлагат виртуална обиколка на клиентите си, за да може те да разгледат хотели, музеи и забележителности с предоставена информация в реално време за обектите.

Мобилните приложения и онлайн платформите за планиране на пътувания също са част от иновациите в туризма. Компании като Airbnb, Uber и TripAdvisor предлагат възможност за отсядане в дома на местен жител, пътуване с местен шофьор и участие в дейностите на дадената общност, получавайки по-автентични и уникални преживявания на ниска цена. Този тип приложения могат да служат също така за създаване на маршрути, резервации на полети и хотели, препоръки за дестинации, предложения за разглеждане на забележителности, възможности за транспорт, резервации на ресторанти, проследяване на бюджета и актуализации в реално време на сигнали за пътуване и метеорологични условия.

Роботите и изкуственият интелект също все повече променят начина, по който взаимодействат с туристическите услуги – от обслужването на клиенти и генерирането на езикови преводи, през пренасянето на багажа на гостите, та чак до гласовия асистент на телефона, който изпълнява команди. Тези ефективни и персонализирани услуги повишават все повече удовлетвореността на клиентите и цялостното преживяване при пътуване.

Туристическите дестинации на бъдещето

Туризмът несъмнено ще продължава да се преобръща и развива все повече с течение на годините. Разбира се, няма как да предскажем бъдещето на 100%, но експертите все пак обсъждат различни прогнози за потенциалните туристически дестинации. Това са космосът, океанът, както и дестинациите „извън мрежата“.

Космическият туризъм е нововъзникваща индустрия, чието бъдеще има огромен потенциал. Понастоящем пътуването в космоса е много скъпо начинание, като цените могат да варират до милиони долари на човек. Въпреки

това компании като SpaceX, Blue Origin и Virgin Galactic твърдят, че активно работят по разработването на космически системи, които значително ще намалят разходите и ще направят дестинацията достъпна за по-широк кръг от хора. В бъдеще се очаква да се предлагат суборбитални и орбитални полети. Първите ще отвеждат пътниците до ръба на космоса, като им осигуряват няколко минути безтегловност и спиращи дъха гледки към Земята, а вторите включват по-продължителни пътувания около Земята или дори до дестинации като Международната космическа станция.

Подводният туризъм е налагаща се тенденция, за която също се смята, че ще се практикува по-свободно в бъдеще. В днешно време вече съществуват подводни атракции, които предлагат обиколки покрай рифовете на някои от най-интересните острови и крайбрежни райони в света. Откривания на престижни обекти пък водят до контакт на повече хора с морската екосистема. Примери за такива са първият в света подводен хотел Conrad Maldives

Rangali Island и най-големият в света подводен ресторант Under в Норвегия. Съществуват още подводен пощенски офис, подводна дискотека и площадка за подводен тенис.

Дестинациите „извън мрежата“ се превръщат във все по-популярен избор за бъдещ туризъм. Те са характеризирани с уединение и природна красота, перфектни за туристите, които искат да се откъснат от съвременния свят и да се свържат с природата. Отдалечените и

автономни места с минимална свързаност и девствените природни пейзажи предоставят възможност за дигитална детоксикация и осъзнатост. Тези дестинации често се отличават с екологични възможности за настаняване – от екокъщи и къщи на дърветата, до лагери в дивата природа и отдалечени хижи. Тези места могат да процъфтяват и да предоставят незабравими преживявания на идните поколения. Популярни дестинации „извън мрежата“ са Бутан, пустинята Гоби, Занзибар, „Спокойното езеро“ и Аляска.

Туризмът на бъдещето е пълен с иновации и вълнуващи дестинации. Човечеството само може да гадае докъде ще ни отведе напредъкът му. Ние, като любители пътешественици, пък имаме пълното право да се насладим на всички тези удобства и тайничко да помечтаем за това, което предстои. Така че, какво чакате – планирайте своята футуристична почивка още сега!

Весела одисея за опияняващите светове на алкохолния туризъм

Днес ще тръгнем по омагьосания път на пиенето, където всяка стъпка се направлява от звъненето на чашите и от звука на смеха. В тази шеметна одисея по пътя на алкохолния туризъм ви каним да се откажете от картите за пътуване и да прегърнете течния компас, който сочи към лозя, пивоварни, дестилерии и други подобни места. Единственият багаж, от който се нуждаете, е манерка, а сувенирите - размити спомени. Нека се впуснем в това духовито приключение, глътка по глътка.

Алкохолният туризъм е нещо много по-мощно и много по-интересно от безкрайно наливане и разврат по скъпи курорти и с тази статия ще го докажем.

Навигация в света на виното

Одисеята ни започва в кади-фената прегръдка на света на виното, където лозята разказват истории по-стари от времето. Присъединете се към общността в дегустационните зали, където единственото по-сложно нещо от виното е речникът, използван за неговото описание.

Виненият туризъм е завладяващо пътешествие през лозя, изби и очарователни винарни. В лозята се разгръща концепцията за „тероар“, като се подчертава уникалното влияние на почвата, климата и релефа върху гроздето. Участието в събирането на гроздето дава възможност за практическо запознаване с

трудоемкия процес, предшестваш производството на вино.

В слабо осветените помещения с бъчви посетителите стават свидетели на зренето на отлежалите в дъб вина, за да усвоят тънкостите на дървото. Посещенията предлагат практическо участие в смачкването на

гроздето и смесването му, а накрая и в дегустацията.

За да се потопите в този свят, скачайте на самолета и попълтен вятър към Франция, Италия, Испания, Португалия, а ако има ентузиаста и за по-далеч, то Аржентина, ЮАР и Австралия задължително трябва да присъстват в списъка ви.

Пилигримите в света на крафт бирата

Впуснете се в пенливия свят на крафт бирата, където пивоварните са убежище на творчеството, а бирените полети са паспорти за царствата на хмела. Биреният туризъм е ароматно опознаване на занаятчийските пивоварни, предлагащо обиколки с екскурзовод, дегустации и бирени фестивали.

Дестинации като Белгия и Германия са известни с разнообразните си бирени стилове и традиции в пивоварството. Историческите пивоварни и музеите на бирата предоставят образователен поглед върху културното ѝ влияние. Независимо дали опитвате белгийски „Дубел“ или традиционен немски „Лагер“, биреният туризъм е динамично пътешествие в чест на занаятчийството и общността.

Твърдите неща - Whiskey Wonderland

Потопете се в кехлибареното очарование на уискито. Присъединете се към „алхимиците“ по време на дегустационна обиколка, за да разгадате шепота на торфа, прегръдката на дъба и танца

на спиртните напитки. Професионален съвет: Когато някой спомене „proof“, това не е предизвикателство, а мярка за съдържанието на алкохол. Отпивайте бавно - мъдростта на уискито се разкрива с търпение.

Туризмът за уиски предлага завладяващо изследване на дестилериите, като предлага обиколки с екскурзовод на процеса на производство - от ферментацията до отлежаването в бъчви. Дегустационните преживявания позволяват на ентузиастите да оценят разнообразните вкусове на уискито.

Специализираните семинари като сесии за смесване и уроци за коктейли добавят интерактивни елементи към пътуването. Фестивалите и събитията, свързани с уискито, създават оживена атмосфера, включваща дегустации, музика на живо и много... пиене.

Бележити райони за уиски като „Шотландската пъте-

ка“ на шотландското уиски и Пътеката на бърбъна в Кентъки предлагат различни преживявания. Шотландия се гордее с исторически дестилерии сред живописни пейзажи, а Кентъки е сърцето на американското производство на бърбън.

Vodka Voyages - където студът е хубаво нещо

За смелчаците, които могат да издържат на студа, последната ни спирка е земята на водката, където ледените барове са толкова разпространени, колкото и шапките с кожена подплата. Навлезте в рая на минусовите температури, където всичко - от чаши до барплота - е изваяно от лед. Прегърнете ниските градуси, докато отпивате от алкохол, който е ясен като паметта ви след дива нощ навън. Само не забравяйте, че в страната на водката не е

важно колко пласта носите, а колко ще свалите с нарастването на броя на чашките...

Водка туризмът е завладяващо изследване на света на чистите спиртни напитки, което предоставя поглед зад кулисите на производството. Обиколките на дестилериите показват процеса на производство - от подбора на съставките до дестилацията, а в дегустационните зали се предлагат проби от уникални сортове водка. В регионите със студен климат туризмът за водка често включва посещения на ледени барове, които създават мразовита обстановка за дегустация.

Емблематични дестинации като Русия и Полша предлагат културно потапяне в историята и традициите на водката. Фестивалите, посветени на тази спиртна напитка, събират производители и

ентусиасти, като предоставят възможност за дегустации и дискусии за техниките на производство.

Водка туризмът надхвърля рамките на бутилката, предлагайки разнообразно и обогатяващо приключение, което съчетава майсторство, културно наследство и наслада от този дързък алкохол.

Алкохолният туризъм като пътеводител в културата и историята

И така, докато се наслаждаваме на последната глътка от тази духовита одисея из света на алкохола, нека спрем, за да се замислим за по-широкото значение на този глобален феномен. Отвъд смеха и напитките алкохолният туризъм е празник на културното разнообразие, занаятчийството и социалната тъкан, която ни свързва. Това е пътешествие, в което всяка

глътка свързва традициите, иновациите и историята.

В края пътуването си нека не забравяме, че алкохолният туризъм не е свързан само с пиене, а и с опознаване на нови култури, създаване на връзки и по-дълбоко разбиране на изкуството, което се крие зад всяка бутилка. Независимо дали ще се озовете в лозята на Франция, пивоварните на Белгия, дестилериите за уиски на Шотландия или в баровете на плажа на Слънчев бряг, всяка дестинация разказва уникална история чрез своите напитки.

Впускайки се в собствените си алкохолни приключения, подхождайте към всяка чаша с чувство на любопитство и уважение към традициите, които са я създали. Отпивайте отговорно, изследвайте с отворено сърце и нека пътуванията ви бъдат толкова разнообразни и богати, колкото и самия свят на алкохола. Наздраве за значимите пътувания, които оставят отпечатък в душата, и за опияняващите спомени, които остават дълго, след като бутилките са запушени и чашиите изпразнени.

Когато вдигаме последен тост за тази шеметна одисея, нека смехът да се задържи, спомените да ферментират, а духът на приключението да отлежава като хубаво вино. Без значение дали сте се лутали из страната на виното, прескачали сте през пивоварните, танцували сте с мъдростта на уискито, прегърнали сте хладината в страната на водката, нека вашето пътешествие бъде запомнящо се, независимо от количеството алкохол, което сте консумирали.

По стъпките на любимите филми и сериали

През последните 100 години киното вдъхновява и забавлява публиката по целия свят. Уникалното при него е, че много от местата, които красят екрана, всъщност са реални. Хората често виждат невероятни дестинации и си мислят, как искат да отидат там и да се потопят в магията на любимия си филм или сериал.

Тъй като тези места съществуват в реалния свят, зрителите могат не просто да си фантазират за тях, а наистина да ги посетят и да изпитат емоцията от любимите си продукции по нов начин. Затова в тази статия ще се разходим из местата на легендарното

кино.

Магическите коридори на Хогвортс

Ако отдавна мечтаете да се разходите из сложните коридори с тесни прозорци и говорещи картини на Хогвортс, тогава отидете в катедралата Глостър. Именно между стените на една от най-старите християнски църкви в Англия са заснети много сцени от ежедневието на младите магьосници.

Вътрешността на катедралата може да се види във филмите, базирани на първите две книги - "Хари Потър и Философският камък" и "Хари Потър и Стаята на тайните". При

заснемането им трябвало да замаскират не само електрическите кабели и религиозните символи по витражите, но и стотените надгробни плочи на пода на манастира.

Именно върху стените на катедралата Глостър Джини Уизли пише ужасяващите послания с кръв, а Хари, Рон и Хърмаяни се сражават с планинския трол. Освен това заради сцената, в която Стенещата Миртъл наводнява тоалетната, в коридорите на катедралата устроили истински потоп.

Междувездната планета Крейт

Соленото езеро Салар де Уюни в Южна Боливия е най-голямото в света. Феновете на "Междувездни войни" го познават като планетата Крейт от "Последните джедаи". Подобно на фантастичната планета, Салар де Уюни е изцяло покрит със слой сол - дълбочината му може да достигне до 9 метра.

Природното чудо се е образувало, когато няколко древ-

ни езера са пресъхнали, оставяйки само солени пустини. Можете да карате офроуд автомобили по соленото езеро дори през дъждовния сезон, когато повърхността става почти огледална.

Играта на тъмните живи плетове

Близко до село Армой в северноирландското графство Антрим, Ирландия, повече от 250 години расте мистериозна алея. Тя изглежда толкова невероятно, че сякаш сценографите са забравили да вземат със себе си реквизита от снимачната площадка. Това са тъмните живи плетове от "Игра на тронове". Феновете на сериала я помнят като алеята, през която тича Аря Старк, облечена като момче. Повечето сгради и панорами в поредицата са реквизити, но не и това място.

На тази алея са заснети кадри и от филма "Трансформърс: Последният рицар". Буковите дървета, които образуват алеята, стоят в чисто поле и заради силните ветрове и почтената си възраст короните им се сплитат, за да образуват този невероятен тунел.

Властта на село Хобитово

Ако сте фен на "Властелинът на пръстените" или на "Хобит", просто трябва да посетите селцето Хобитово, което се намира в Матамата, Нова Зеландия. То е създадено с особено внимание към детайлите за снимките на "Властелинът на пръстените". По-късно е възстановено за заснемането на трилогията "Хобит", а сега е постоянна атракция.

Интересен факт, че в създаването на местността участва новозеландската армия, която създава 1,5-километров път, красив каменен мост и използва специализирана техника, за да създаде кръглите дупки на хобитите, което прави пейзажа още по-релефен. Създадени са общо 37 хобитови дупки, артистично украсени с декоративни елементи от пластмаса и дърво. Всяка къща има собствен уникален дизайн.

Романтичният Place de l'Estrade в Париж

Поредицата "Емили в Париж", достъпна в Netflix, хвърля светлина върху най-красивите квартали на

френската столица. Емили заживява именно на романтичния Place de l'Estrade, разположен в сърцето на Латинския квартал в Париж. Всичко там е точно като в сериала - малък фонтан, сгради в стил османска архитектура, пекарната "Boulangerie Moderne" (с ретро витрина!), където младата американка открива френските кифлички с шоколад, кафенето "Café de la Nouvelle Mairie", където намира нови приятели, и ресторантът с червена фасада, собственост на приятеля ѝ Габриел. В реалността ресторантът е с различно име - не е "Les Deux Compères", а "Terra Nera" - и в него не се сервира телешки тартар, а италианска паста!

Величественото име на Бриджъртън

За заснемането на сериала "Бриджъртън" са използвани две различни къщи, които представят тази на Бриджъртън. Червеното тухлено име на Бриджъртън всъщност е Рейнджърс Хаус, грузинска вила в края на Гринуич Парк, Лондон, която сега е собственост на English Heritage.

Интериорът (включително всекидневната и стълбището) принадлежи предимно на Халтън Хаус, близо до Ейлсбъри, но за съжаление, тя не е отворена за посетители.

Превръщането на къщата в имението на Бриджъртън е отнело три дни. Единственото нещо, което е било позволено да се промени заради историческата стойност на

сградата, е цветът на вратата - оригиналният антрацит е заменен с тъмен тюркоаз.

Мистериозният остров Оаху

Мистериозното място от сериала "Изгубени" всъщност е съвсем реален остров и се нарича Оаху. Той е един от най-големите хавайски острови, където се намира столицата на щата Хонолулу.

На северния бряг на Оаху се намира плажът Мокулея, където са заснети плажните сцени от първия сезон на сериала. Именно там е става катастрофата на самолета, с която всъщност започва историята на сериала.

Интересното е, че останките от самолета, които могат да се видят в "Изгубени", са съвсем реални. Една от местните

фирми ги отдава под наем за заснемане на различни филми.

Вампирският град Ковингтън

Мистик Фолс, градчето от "Дневниците на вампира", се превръща в дом на милиони фенове през годините, а къщата на Салваторе е една от най-известните локации за феновете на сериала.

В действителност това е частна вила в американския град Ковингтън, който се намира в щата Джорджия, близо до Атланта. Имената на собствениците на къщата не се съобщават. Вилата носи името "Гленридж Хол". Построена е през 1929 г. и е заобиколена от частна гора. Тя е използвана само за снимките на къщата отвън, а самите стаите са заснети в отделни павилиони.

Вълшебните руини на Каир Паравел

Сцените, в които децата Певънзи влизат в Нарния в първия и втория филм, са заснети на полуостров Коромандел. Вълшебен тунел ги отвежда до пещерата Катедрала, която е наречена така заради арката, наподобяваща свода на готическа катедрала. След като излизат от пещерата, децата се озовават на плажа Хахей, на източния бряг на полуострова, а на скалите около плажа откриват руините на замъка Каир Паравел, древната столица на Нарния.

Плажът Хахей е един от най-хубавите плажове на полуострова и е известен с ярката си тюркоазена вода, финия бял пясък и похутукава - вечнозелени дървета с красиви червени цветове. Също така в непосредствена близост до пещерата Катедрала се намира морският резерват Те Уангануи-А-Хей, където могат да се видят редки подводни същества.

Домът на семейство Маккалистър

Повечето от сцените в известния филм "Сам вкъщи" са заснети в дома на Маккалистър. Имението е истинско и се намира в градчето Уинетка, Илинойс. За да откриете къщата от "Сам вкъщи", отидете на 671 "Линкълн авеню". Интересното е, че къщата всъщност е била наистина нечий дом, но собствениците на имението са го дали под наем за снимките на филма. След премиерата на "Сам

вкъщи" по екраните цената на недвижимите имоти в Уинетка се увеличила няколко пъти, защото всеки искал да живее там. Туристите също не подминават това място в Илинойс, като с охота посещават имението, магазините и църквата, където е снимана култовата комедия. След като вече знаете на кои дестинации са снимани някои от любимите ви филми и сериали, можете да отидете на тези места и да се почувствате като истински филмови герои!

Ваканция по амишки

Анабаптистките християни, наречени амиши, са религиозна група, която предизвиква интерес у хората по целия свят. Те населяват различни американски щати, но живеят предимно в източните - като Пенсилвания и Охайо. Известни са с това, че водят много различен начин на живот от този на типичния човек, живеещ в Америка.

Амишите използват технологиите ограничено и се придържат към целомъдрено поведение и облекло. Те носят определен вид дрехи и по-специално рокли. Мъжете са задължени да имат брада, която е свързана с духовното им израстване. Всички амиши общуват, излизат по романтични срещи и се женят в рамките на своята общност, а обичайният им транспорт е кон или каруца.

Туризмът е един от отраслите, интегрирали амишите в

общата икономика на страната. Някои фирми, притежавани от амиши, са тясно свързани с туристически услуги в предпочитаните от тях летни курорти. Други амиши пък работят за фирми, косвено зависими от туризма, например като сезонни сервитьори и камериери.

Идеята за почивка и ваканция е била несъвместима с амишкия бит за доста дълго време. Днес туризмът на амишите не застрашава по никакъв начин основните елементи на културата и вярванията им, но има няколко забележителни въздействия върху традиционния им начин на живот.

"Ваканцуване" по амишки

Трафикът и тълпите карат амишите да избягват популярните дестинации. Ваканцията им обикновено представлява посещение

на друга амишка общност и включва спирка в дома на някой далечен познат или за предпочитане - роднина. Ако много членове от семейството пътуват, то най-вероятно ще хванат влак или автобус.

Макар обикновено амишите да се придържат към райони, където намират други хора от тяхната общност, много от тях се осмеляват да предприемат пътувания до популярни за масите места. Естествено, има и редки случаи на пътувания в чужбина. Но има една конкретна дестинация, която привлича амишите от десетки години до такава степен, че това е тяхното любимо място за почивка.

Амишкият Лас Вегас

Добре дошли в Пайнкрафт! Това е малко ваканционно селище, разположено до град Сарасота, Флорида. Пайнкрафт е идилично място,

сгушено на няколко мили от кристалните плажове на Сарасота, осеяно с уютни бели бунгала и дъбови дървета, обсипани с испански мъх. Първоначално фермерите се надявали да успеят да засадят целина в региона, но мястото се оказало по-подходящо за излежаване на слънце, отколкото за стопанска дейност.

За първи път амишите пристигат в Пайнкрафт през 20-те години на миналия век, когато местността е наподобявала малък туристически къмпинг. През 1946 г. туристическата менонитска църква във Флорида е създадена именно в Пайнкрафт, за да могат амишите да прекарват ваканциите си, без да загърбват вярата. През следващите десетилетия този летен рай става все по-известен сред общността. Днес приблизително 5000 амиши и менонити посещават Пайнкрафт годишно, за да се отпуснат поне за две седмици.

Каквото се случва в Пайнкрафт, остава в Пайнкрафт

Дори когато са на почивка, амишите се придържат към

своя начин на живот. Но имали замесени пясък и солена вода, правилата стават много по-свободни и те успяват умерено да вкусят от живота извън амишките норми.

В Пайнкрафт летовниците показват много повече плът от обикновено. Жените носят по-къси поли и всички ходят по джапанки, ако е възможно - навсякъде и по всяко време. Сладоледът е абсолютният фаворит на малки и големи и всяка вечер се организира игра на волейбол за момичетата. През уикендите се правят гаражни разпродажби, наддавания и мачове по боче. Неделното барбекю е може би най-отличителната черта на Пайнкрафт, а за пържените картофи се носят легенди из целия континент.

Местата, в които отсядат, са най-често бунгала и имат електричество. Това може и да не ви се струва като вълнуващ факт, но за амишите достъпът до общата електропроводна мрежа е луксозна привилегия. Също така вместо да яздят или да се возят в типичните амишки каруци, много от тях се придвижват из Пайнкрафт с коле-

ла, триколки и даже бъгита.

Мястото на амишите в обществото

Пресата обича да описва амишите като хора, живеещи в антиутопия. Изобразяването им като първобитни хора изглежда все по-неподходящо. Всъщност те са интелигентни и добре информирани хора - четат вестници, разполагат с телефони, компютри и радио, но вярват в простотата на живота и смириенето.

Амишите са успели да избегнат някои от най-сериозните социални проблеми, пред които е изправено от години американското общество. Нагласите им към опазването на природата, материализма, технологиите, изкуството, възпитанието и насилието оформят не само социалното им поведение в общността им, но и това към "външните хора". Макар да не приемат автоматично всичко ново в света, те го оценяват и решават дали е подходящо за ежедневието им.

Дали наистина се нуждаем от всичко и то веднага? Може би амишите имат на какво да ни научат.

Тъмният и екстремният туризъм - между трагедията и адреналина

Всяка година милиони туристи се отправят към места по света, чиято история е изпълнена с жестокости, инцидентни, опустошителни бедствия и смърт. Това е мрачната същност на тъмния туризъм, който според специалисти е традиция, останала през вековете. Тази ниша включва места, където са се случили някои от най-трагичните събития в историята на човечеството. Към тях спадат геноциди, убийства, войни, етнически чистки и различни бедствия. Името на този вид пътешествия може да е подвеждащ, тъй като някои го свързват с по-скоро страховити или свръхестествени места, което обаче е друг вид туризъм за авантюристи.

Тъмният туризъм не е нов феномен, подчертава проф. Джей Ленън от Каледонския университет, който през 1996 г. въвежда термина заедно със свой колега. Според него има сведения, че корените на тъмния туризъм могат да се проследят до битката при Ватерло от 1815 г., където обикновени хора са се събирали и от каретите си са наблюдава-

ли битката.

Наченки на тъмния туризъм съществуват и от по-ранни времена, допълва проф. Ленън, като посочва за примери тълпите, които са се събирали да гледат публични екзекуции в Лондон през XVI в., както и кървавите зрелища в Колизеума в Рим. Защо обаче хората са привлечени от трагедии? Според експерти това е част от природата на човека.

„Ние просто имаме културно увлечение по тъмната страна на историята, а тя е тъмна в по-голямата си част. Мисля, че когато отиваме на тези места, не виждаме странници, а себе си и може би какво бихме направили при тези обстоятелства“, посочва Филип Стоун, директор на Института за изследване на тъмния туризъм към Университета на Централен Ланкашир.

С популяризирането на дестинациите с мрачна история обаче се поражда притеснения за поведението на някои туристи, главно свързани с етични граници. Примери за

това са усмихнати селфита в концентрационни лагери, неприлично позиране пред АЕЦ „Чернобил“ и т.н. В туристическия гайд Dark-Tourism.com се посочва още, че друг риск е и „воайорството“ от страна на някои пътуващи на места, където е настъпила трагедия твърде скоро.

„Това са важни места, които ни казват много за това какво е да си човек, като ни карат да се замислим и да се опитаме да разберем по-добре злото, на което сме способни“, коментира още проф. Ленън.

Замръзналият във времето Помпей

Една от най-известните дестинации с мрачна история, която привлича десетки хиляди туристи всяка година, е Помпей. През 79 г. сл. н. е. вулканът Везувий изригва със силата на 100 хил. атомни бомби, като изхвърля в атмосферата токсични газ, пепел и други отломки. Смъртоносният облак унищожава градовете Помпей и Херкулан, а голяма част от населението не успява да се спаси

и остава „запечатано“ във времето от пластове пепел и пемза. Помпей е преоткрит след почти 2000 години, като именно това, че е толкова запазен, привлича куп посетители всяка година.

Злото лице на човешката природа в Аушвиц

Сред местата с най-ужасяваща история се нарежда и музеят Аушвиц-Биркенау, открит през 1947 г. в Освиенцим, Полша. Това е най-големият концентрационен лагер на нацистите от Втората световна война, като повече от милион души са убити там или умират от болести. Много хора избягват музея, който посреща посетителите си с надпис „Работата те прави свободен!“.

В него има цели стаи, пълни с вещи на хората, които са били пратени там. Мястото е разделено на две части, като между тях има ЖП връзка. В сграда 1, която прилича повече на затвор, се намират двете газови камери и два крематориума. Малко от туристите влизат вътре - атмосферата не е за слаби сърца, тъй като ароматът на смъртта все още е там, заедно с дракотините по стените на тези, които до последно са се борили за глътка въздух. В Аушвиц 2, познат още като Биркенау, има огромна ЖП гара, чиято крайна дестинация са пещите за кремиране.

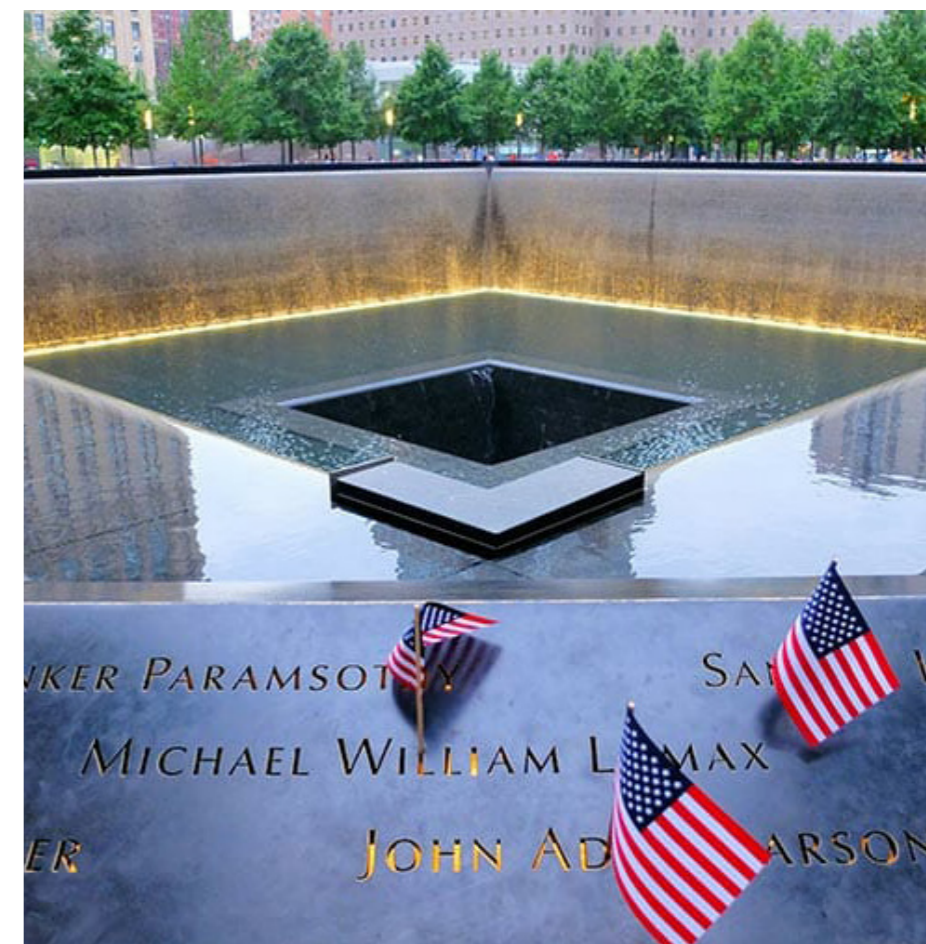
„Кота нула“ – в сърцата на нюйоркчани и в световната памет

Ню Йорк е един от най-емблематичните градове на планетата ни, както и популярна туристическа дестинация с редица забележителности. Една от тях е Мемориалът

9/11, свързан с терористичната атака на Световния търговски център от 11 септември 2001 г. Мястото, където двете кули близнаци се извисяват гордо преди години, сега е музей и мемориал, в

който е събрана трагичната история от и след атаката. Т. нар. „Кота нула“ е посещаван от много туристи всяка година, които искат да опознаят и да съпреживеят тази тъмна част от историята на САЩ.

Призрачният Припят

През 1986 г. четвъртият ядрен реактор на АЕЦ „Чернобил“ в Припят избухва, довеждайки до обезлюдяването на района. Днес това е призрачно място на руини, които носят спомена за трагедията. АЕЦ „Чернобил“ всъщност е едно от най-известните места за тъмен туризъм, след като през 2011 г. Чернобилската забранена зона става отворена за посещения.

Зловещият Припят може да предложи на туристите изоставени училища, болници, увеселителен парк с виенско колело и др. Според учени трябва да минат поне още 20 хил. години, за да може мястото отново да е годно за живот, като кратките обиколки с екскурзовод там са придружени от редица предпазни мерки. Сред тях са носенето на специално облекло против радиация и Гайгеров брояч.

През последните години екстремният туризъм също става по-популярен, като има редица обяснения защо – от по-голямата достъпност, въпреки че повечето дейности все още са сравнително скъпи, до скок на интереса към екстремните дейности в социалните мрежи.

Авантюристите, които предпочитат екстремния туризъм, често избягват типичните забележителности. Адреналинът и допаминът, които мозъкът отделя, правят екстремните преживявания „опияняващи“. Повечето хора, които си падат по екстремен туризъм, често търсят все по-възбуждащи дейности, тъй като усещането от тях е пристрастяващо.

Към чара на това човек да се впусне в опасно приключение, допринася и усещането за индивидуалност. Независимо дали става въпрос за гмуркане с акули или преход през труднодостъпни терени, стремежът за нещо ново и рядко прави екстремния туризъм привлекателен. Преодоляването на предизвикателства също е фактор в екстремните преживявания. Излизането от зоната на ком-

форт и участието в дейности като катерене, подводно изследване на пещери и изкачване на вулкани носи на някои пътешественици усещане за триумф.

Платформи като Instagram допринасят допълнително за голямата популярност през последните години. В тях се създават общества от хора, които търсят съдържание, свързано с екстремни преживявания.

Да погледнеш към върха на върховете

Преходът на Еверест е емблематично приключение, което привлича запалени алпинисти от цял свят. Той обикновено продължава около 12 дни, като започва от Лукла и се изкачва през региона Кхумбу. С постепенното изкачване авантюристите могат да се насладят на пейзажите на Хималаите. Стръмните пътеки, висящите мостове над дълбоки ждрела, както и усещането как всяка глътка въздух става все по-трудна, могат да бъдат изпитание за физическата и психическата издръжливост на човек. Въпреки трудния преход удовлетворението при достигане на базовия лагер на 5364 м. височина е единствено по рода си.

Бягай, докато можеш

Ежегодното бягане с бикове в испанския град Памплона, част от фестивала Сан Фермин, е рисковано преживяване, идеално за феновете на големи дози адреналин. Всяка година през юли смелчаци от различни краища на света се събират по тесните калдъръмени улички, за да тичат заедно с биковете. Спринтът е около 875 м., като започва от оборите и стига до арената за бикове. Традицията е вкоренена в испанската култура и е символ на смелостта, но е добре човек да се запознае с рисковете, преди да се впусне в екстремното изживяване.

Да поплуваши с акулите

Гмуркането в клетка с големи бели акули край бреговете на Южна Африка определено не е за всеки, но пък носи неповторими емоции на престрашилите се. Сред популярните места са Гансбай и Мосел Бей, като там пътешествениците могат отблизо да опознаят естествената среда на хищниците.

Въпреки че звучи доста опасно, всеки, който реши да се гмурне с акули, го прави с безопасените подводни клетки. Това, че няколко сантиметра метал дели човек от едно от най-величествени същества в океана, определено носи много адреналин и прави преживяването уникално.

Хели-ските са за напреднали

Хели-ските е идеалното начинание за скиори, които са отегчени от пистите. Екстремното преживяване включва хеликоптер, който отнася скиорите до недокоснати склонове, които по принцип са недостъпни. Този вид каране не може да се сравни с никое друго ски преживяване, но желаещите обаче трябва да се запознаят с рисковете, особено тези, които се крият в терена.

Докато Нова Зеландия, Исландия или пък Британска Колумбия са известни дестинации за хели-ски, то най-примамлива е Аляска, по-конкретно планините край Хейнс и Валдес. Там обаче теренът е изключително суров, затова мястото се препоръчва за професионалисти.

Тъмните следи на социалистическото минало на България

за да се потопят в злокобната атмосфера на обезлюдени градове, изоставени магистрали, концлагери и затвори, превърнати в музеи, и прочие непонятни за масовия турист атракции. Хитови дестинации за подобни мрачни пътешествия са бившите страни от социализма, които с фантазия и чувство за хумор разработват комунистически маршрути за любопитни или носталгично настроени пътешественици. Но не и България.

Музей на изкуството от периода на социализма

Музеят на изкуството от периода на социализма е открит на 19 септември 2011 г. В него се представят произведения от периода на социалистическото управление в България (1944-1989). В парк с площ от 7 500 кв. м са изложени над 70 творби на монументалната скулптура. В зала с площ от 550 кв. м временни изложби на сюжетно-тематичен принцип показват идеологическите форми на изкуството. Във видео зала се прожектират архивни и документални филми. Магазинът предлага каталози и разнообразни рекламни материали и сувенири.

В музея могат да се видят най-ярките картини и скулптури на потока от „социалистическия реализъм“, канон в изкуството в целия източен лагер. На специален постамент е експонирана и голямата петолъчна звезда, увенчавала бившия Партиен дом

Колко често ви се случва ваши приятели – я от Еразъм, я просто от чужбина, да искат да посетят България. Демек, хора на вашата крехка студентска възраст. Започват да се чудите какво да им покажете...

Ако сте от София, за която имам най-близки наблюдения, първо се сещате за Александър Невски, Народния театър, Президентството, „Витошка“ и прочие. Но замислете се – вашите чуждестранни приятели по някаква случайност, или не, са чували за чутовни архитектурни „чудовища“ като Бузлуджа, но не и за което и да било от гореизброените.

Може би до някаква степен са прави да считат за ключов фактор в опознаването на България нейното тъмно и мрачно социалистическо минало. Ами, да, бягане от него няма, колкото и на някои да им се иска.

Изоставени административни сгради, заводи, болници, църкви и дори застиналите във времето призрачни села. България е находище за търсачите на т.нар. „тъмен туризъм“ със занемарената си инфраструктура от времето на социализма и рушащите се сгради, стадиони, училища от тази епоха. Неслучайно страната ни фигурира в челните позиции на чуждестранни сайтове, специализирани в този вид пътувания.

Именно желанието за досег със света на забравата, тъгата и своеобразното отшелничество приканва толкова много млади хора да изследват отблизо света на социалистическа България.

Това е част от туризма, който България доста често игнорира. Тъмният туризъм, наложил се като печеливша индустрия по света, годишно печели по десетки хиляди почитатели, които тръгват по следите на близкото минало,

в центъра на София до 1990 г. Дори и в център на София централните сгради са изградени в бароков стил на Сталин - бившият Партиен дом, където се намират Народното събрание, Министерският съвет, Президентството и Централният комитет.

Братската могила в София

Братската могила в София е паметник на загинали участници в комунистическото съпротивително движение по време на Втората световна война. Паметникът е из-

граден в столичния Парк на свободата (сега: Борисова градина). Открит е на 2 юни 1956 г. – денят на загиналите борци за свободата на България, в който се чества смъртта на Христо Ботев.

Там са положени костите на 17 видни дейци на Българската комунистическа партия и Работническия младежки съюз, живели и работили в София, които са загинали заради участието си в комунистическото съпротивително движение по време на Втората световна война.

Паметникът се състои от цен-

трална висока част и 2 ниски части отстрани. Основната му част представлява обелиск с височина 41 метра. Пред него е издигната бронзова скулптура на партизанин и партизанка. Отстрани на обелиска са поставени бронзови венци. На преден план, на ниските части отстрани има скулптурни композиции. Отдясно, в центъра на групата е майка, изпращаща син (партизанин) на фронта. Отляво работник, селянка и интелегент символизират единството на народа. Има костница, закрита с гранитна плоча и бронзов венец.

Подземен минен музей

Подземният минен музей в Перник е уникален за Балканския полуостров. Той е част от 100-те национални туристически обекта. Разположен е в две от запазените галерии на първия подземен рудник, известен като „Старите рудници“ (1891 г.) Двете галерии

са с обща дължина около 630 метра. Музеят представя една от митологичните професии по време на режима.

В експозиционните камери на музея е представена историята на въгледобива за повече от един век – от ръчния добив и изнасянето на въглищата с дървени колич-

ки и тарги, през извоза с коне до електролокомотивите „Сименс“ и механизираните комплекси за добив на въглища. На 50 метра под земята посетителите се докосват не само до миньорския труд и историята на въгледобива, но и до уникалната история на един град, роден от „черното злато“.

Бузлуджа

След поход с катерене в Стара планина следва и посещение на мемориалната къща Бузлуджа. „Летящата чиния“ на един от високите върхове е една от най-популярните забележителности на България

в света. Паметникът е използван като декор на различни холивудски продукции, като „Механикът: Възкресение“ с Джейсън Стейтъм. Бузлуджа днес се явява и сцена за разнообразни български концерти и фестивали.

На поляната под Бузлуджа е основана Българската работническа социалдемократическа партия. Това се случва през август 1891 г. на конспиративна среща, ръководена от Димитър Благоев-Дядо.

Правец

Градът е превърнат в еталон на комунистическата система. Рождената къща на Тодор Живков има музей, където интересни подаръци от държавни глави от цял свят се съхраняват в автентична сел-

ска обстановка. На площада стои паметник, а центърът на града е изграден в духа на социалистическия модернизъм от края на 80-те години.

„Тъмният туризъм“ се явява едновременно една от най-печелившите, но и

най-подценявани стратегии за привличане на посетители в страната ни. Може би е време да превърнем дефекта в ефект и да използваме тъмното ни минало като шанс за ново бъдеще.

Туризмът под чадъра на глобалното затопляне

2023 г. се превърна в най-горещата година от 19. век насам. Последният подобен рекорд е поставен през 2016 г. 2023 г. отбеляза рекордно дълъг период от горещи месеци. Те бележат началото си през юни и предизвикват сериозни съмнения у експерти, че ще доведат до първата година с глобално затопляне от над 1,5 °C. Тези отклонения от нормалния природен ритъм имат кратко обяснение - климатичните промени, чийто гняв човекът предизвиква напълно сам. Те провокират широк набор от бедствия: наводнения, горещи вълни, пожари, адска суша, урагани, циклони, загуба на биоразнообразие и т.н.

Това, от своя страна, оказва силно влияние във всяка област от живота на хората. Един от най-засегнатите сектори вследствие на климатичните особености е туристическият. Той претърпя немалко трусове през 2023 г.

Опустошителни пожари и горещини

През лятото на 2023 г. горските пожари нанесоха щети на Европа в размер на около 4,1 млрд. евро по данни до месец септември. Това се дължи на екстремните горещини, обхванали Средиземноморието по дължината Гърция - Испания. През летния сезон южната ни съседка стана жертва на продължили със седмици

опустошителни пожари. Макар и да не се сблъсква с тежките огнени последици от климатичните изменения за пръв път, през 2023 г. Гърция премина през едни от най-опустошителните огньовете от 16 години насам. По данни на Европейската информационна система за горски пожари огънят е заличил близо 175 000 хектара земя.

Въпреки това страната реагира бързо на

случващото се, като не само прави всичко възможно, за да сведе жертвите до минимум, но и съхрани нивата на туристически интерес. Според сведения на института INSETE към Гръцката конфедерация по туризъм официалният брой на туристите в периода януари-август през 2023 г. е нараснал в сравнение с 2022 г. През август 2023 г. пристигналите туристи по международен път са били 4,2 млн., което отбелязва увеличение от 5% в сравнение със същия период на предходната година.

В тази връзка гръцкият министър-председател Кириакос Мицотакис заяви в интервю през септември, че страната може да се възползва от климатичните промени, тъй като това би помогнало за привличането на посетители извън традиционните летни месеци. Въпреки това той не подценява природните аномалии, давайки си сметка, че климатичната криза ще представлява дългосрочно предизвикателство, с което светът трябва да се ангажира далеч по-сериозно.

Другите европейски страни, сериозно засегнати от огнения ад през изминалото лято, са Италия (97 382 ha), Испания (88 497 ha) и Португалия (36 498 ha).

Нови климатични дестинации

Климатичните промени коренно промениха туристическите нагласи през тази година и създадоха нови „климатични дестинации“. Това са местата, които събраха повече посетители благодарение

на по-приятлив климат. Вследствие на измененията туристите съзнателно започнаха да променят навиците си през изминалото лято и предпочетоха по-прохладни места като Норвегия, Дания и Швеция. Туристическата агенция Visit Norway изтъква, че отбелязва ръст в резервациите през 2023 г. в сравнение с предпандемичните нива, а от своя страна, Швеция също се радва на голям брой туристи това лято и посочи времето като един от основните фактори.

Такса за посещение на град

За да се защитят от масовия туризъм и влиянието му върху климата, някои управници планират въвеждането на такси, с които да запазят богатствата на градовете и страните си.

Пресен пример за това е Венеция, която от години се бори с последиците от климатичните промени и вероятността след време да потъне под вода. Венецианците взимат мерки по въпроса с

изграждането на водната си система за отваряне на шлюз при приливи и отливи наречена MOSE. Тя беше успешно тествана през 2020 г. и предстои да влезе в експлоатация през 2025 г.

Въпреки това кметът на града Луиджи Бруняро от години загатва за въвеждането на дневна входна такса. Тази мярка предстои да бъде тествана през пролетта на 2024 г. в опит да регулира броя на туристите, които посещават историческия град и да защити деликатната му екосистема. Размерът ъ възлиза на 5 евро, а след заплащане туристите ще се сдобият с QR пропуск. Ограниченията ще се прилагат от 08:30 до 16:00 ч. местно време, първоначално за общо 29 дни. Те ще обхващат повечето уикенди от 25 април до средата на юли.

Данък “чуждестранен турист”

От своя страна, Исландия също затяга мерките за

вход. Страната прибегва към увеличение на данъците, за да намали вредното въздействие на растящия туризъм върху природните богатства. Таксите в страната ще нараснат за чуждестранните туристи, оставащи там. Това е част от политиките на министър-председателя Катрин Якобсдоуттир в борбата с климатичните промени.

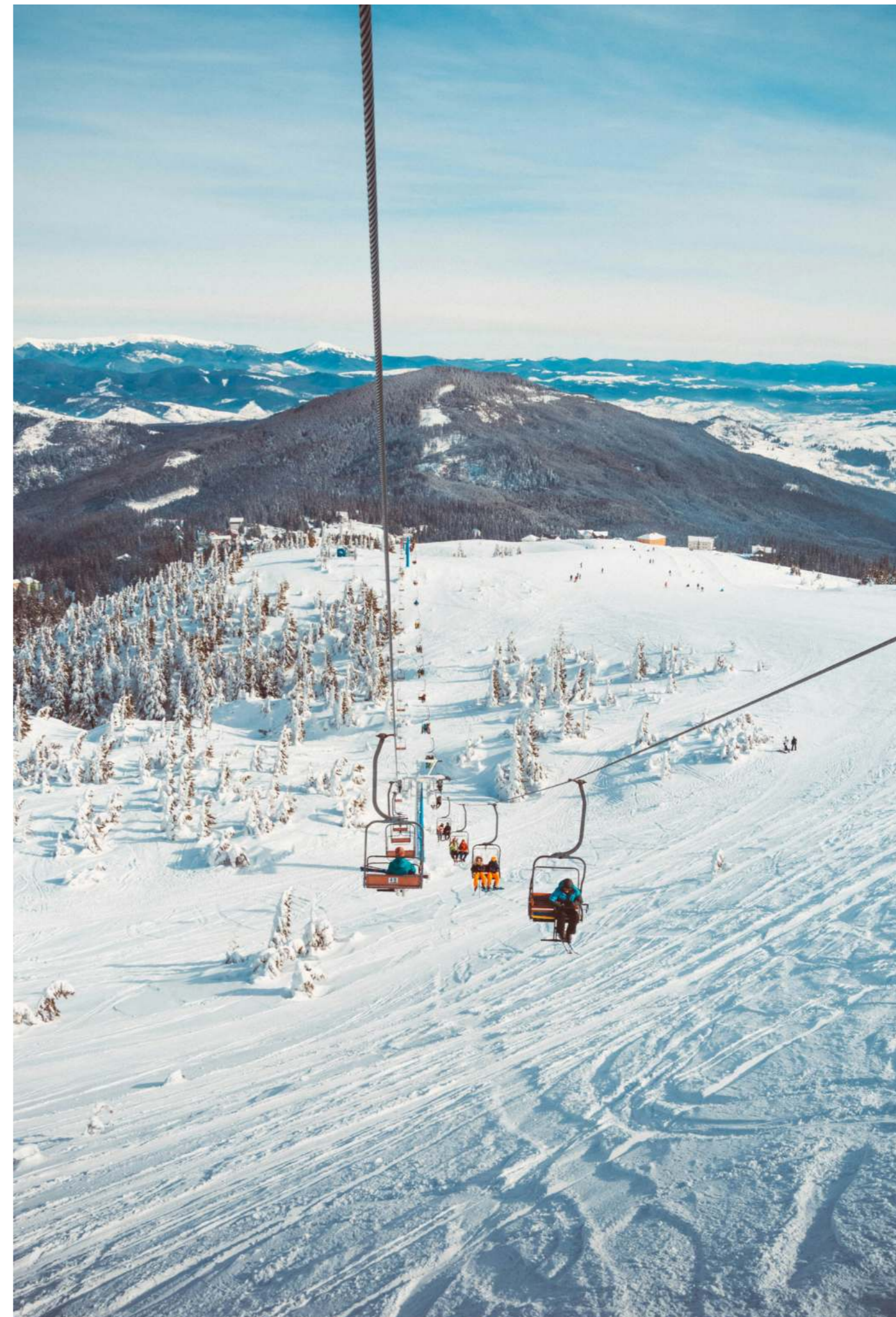
Туризмът е една от най-големите индустрии в скандинавската страна. Освен това Исландия е и оживен пазар за самолетни пътувания поради стратегическото си местоположение в северната част на Атлантическия океан между Европа и Северна Америка. Индустрията генерира около 6% от brutния вътрешен продукт на Исландия и има ключова роля за изпълнението на целите за въглеродна неутралност на страната до 2040 г.

Откакто правителство на Якобсдоуттир встъпи

в длъжност през 2017 г., са предприети различни мерки в борбата с климатичните изменения. Ето защо Исландия използва геотермална топлина за отопление и електроенергия, субсидира зеления преход, подобрява енергийната ефективност и работи по улавянето на въглероден диоксид.

Зимни очаквания

Макар и много експерти да предвещават сурова зима, глобалното затопляне често е на различно мнение. То води до реструктурирането на зимни курорти, липса на сняг, по-кратко време на задържане на снежната покривка и редица други аномалии. Все още не е ясно как всичко това ще се отрази на туристическите нагласи през тази година, но едно нещо е сигурно. Ако човечеството не осъзнае нуждата от промяна в борбата с климатичните промени, туристическите нагласи ще са най-маловажните жертви на аномалиите.

СКРИТИТЕ ЧУДЕСА НА ПАЛАУ

Добре дошли на остров Палау, където очарователни гледки се простират много по-надълбоко от целунатите от слънцето брегове. Тропическият рай на Земята е сгушен в западната част на Тихия океан, на изток от Филипините и на север от Индонезия в морската територия Океания. Палау е не просто островна държава, а вход към хипнотизиращо водно царство. Под повърхността на неговите лазурни води се крие свят с несравнима красота, скрити чудеса, гъмжащ морски живот и уникални подводни атракции. Палау предлага истинска наслада за сетивата – необикновени преживявания, които очакват онези, които се осмелят да потънат под вълните.

Златна симфония в соленото езеро на медузите

Представете си затънтено кътче, където времето сякаш е спряло, а ефирният танц на златни медузи пленява съзнанието ви. Сгушено на

остров Ейл Малк, езерото на медузите е това място в реалния свят, което е олицетворение на спокойствие, вълшебство, блаженство и е дом на хиляди златни медузи. Тук пътешествениците могат да се гмурнат със шнорхел сред грациозните създания или просто да им се полюбуват, гледайки ги как се носят из тюркоазените води на океана и как създават сюрреалистичен спектакъл и истинска наслада за сетивата.

Знаеш ли, че...? Златните медузи са еволюирали без жила поради изолираната им среда. Това ги прави безобидни и позволява безопасно взаимодействие с тях в кристалните води на остров Палау, създавайки интригуващото съжителство между хора и медузи в уникална екосистема.

Съвет за пътуване: Трябва да получите специален пропуск за достъп до езерото, който се заплаща и е с определен срок. За да се насладите на вълшебно изживяване,

планирайте посещението си рано сутрин, когато медузите се издигат на повърхността на водата и блещукат на утринната светлина. В езерото водата на дълбочина 13 метра има висока концентрация на токсичен сероводород, което е опасно за водолази, затова само гмуркането със шнорхели е разрешено.

Пъзелът на природата под повърхността на скалните острови

Емблематичните скални острови на Палау не са просто гледка, която да наблюдавате отгоре; те крият подводен лабиринт, който чака да бъде изследван. Под тези древни варовикови образувания, обект на световното наследство на ЮНЕСКО, авантюристичните гмуркачи могат да открият скрит лабиринт от пещери, лагуни, да плуват през сложни тунели и всичко това на фона на оживен морски живот – остров Палау е дом на над 1400 вида рифови риби и 700 вида корали.

Забавен факт: Скалните острови се състоят от над 200 островчета, които са се образували от коралови рифове в продължение на милиони години. От птичи поглед те приличат на гъби, а на земята са като детска площадка за възрастни и любители на природата.

Съвет за пътуване: Изберете обиколка с каяк или гмуркане с шнорхел, за да откриете скритите скъпоценни камъни на Скалните острови, като станете свидетели на неподправената красота на тези подводни чудеса.

Потопената история на Пелелиу

Пелелиу, един от най-южните острови на Палау, е не само място с историческо значение, но и съкровищница за подводни ентусиасти. Островът не само пази останки от Втората световна война, но и се е превърнал в убежище за морски живот. Тук може да видите потънали кораби, останки от самолети и военни артефакти, които вече са

процъфтяващи изкуствени рифове, предлагащи уникална комбинация от историческа интрига и природна красота.

Знаеш ли че...? Бойните полета на Пелелиу от миналото днес пазят множество реликви, включително танкове, артилерия и дори неексплодирани боеприпаси.

Съвет за пътуване: Ако сте любители на гмуркането и сте решили да изследвате подводните реликви на Пелелиу, то това задължително трябва да стане със сертифицирани водачи, които ще гарантират безопасността ви и ще ви предоставят исторически поглед и богата информация за тази потопена капсула на времето.

Нощно гмуркане

Остров Палау предлага изключителни преживявания при нощно гмуркане, когато подводният свят се трансформира благодарение на очарователното сияние на биолуминесцентни океански

същества, които излъчват собствена естествена светлина, и изкуствени светлини, предоставени от водолазите. Морската среда оживява със проблясъци в синьо, зелено и други луминесцентни нюанси.

Много морски видове, които остават скрити през деня, се активизират нощем под прикритието на тъмнината. Октоподи, ракообразни, омари и някои видове риби проявяват уникално поведение и стратегии за лов. Един от акцентите на нощното гмуркане на острова е танцът за ухажване на рибата мандарина. Островът е известен с това, че привечер тези малки рибки демонстрират ярките си цветове и изпълняват сложен танц.

Друга завладяваща гледка по време на нощни гмуркания е срещата с риби фенерчета. Те притежават органи за производство на светлина под очите си, излъчващи биолуминесцентни светкавици. Когато се приближавате към тях, морето сякаш блести от

ритмичните пулсации на тези създания.

Съвет за пътуване: Нощното гмуркане в Палау изисква внимателно планиране и подготовка. Задължително е да имате подходящо оборудване, включително водолазни светлини или фенери за осветяване на околността. Гмуркането с професионален водач, запознат с района, е силно препоръчително с оглед на вашата безопасност.

Синият ъгъл

Легендарният Син ъгъл е едно от най-известните и вълнуващи места за гмуркане в Палау. То е прочуто в световен мащаб сред гмуркачите заради своите силни и непредсказуеми течения и дълбочината, които създават вдигащо адреналина изживяване при дрифт гмуркане. Разположен във водите на скалните острови на Палау, гмуркачите използват рифова кука или се хващат за ска-

лите, за да останат на място и да се насладят на изключителното биоразнообразие, което предлага този уникален коралов риф.

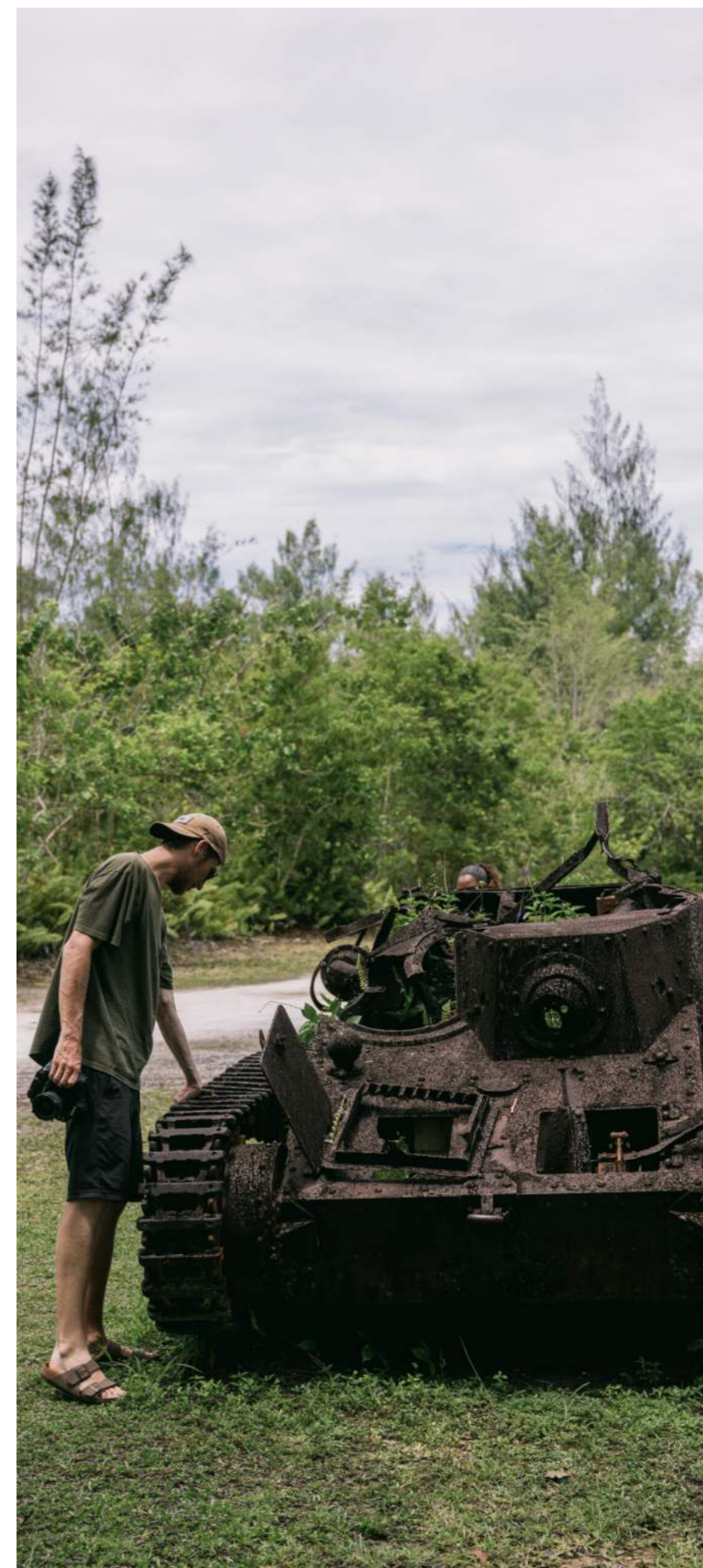
Теченията в Синия ъгъл носят изобилие от морски същества, търсещи храна. Гмуркачите могат да се натъкнат на големи пасажни риби и подводна дива природа, включително различни видове акули, като сиви рифови акули, беловърхи акули и понякога акули чук. Случва се да преминават и костенурки, скатове, риба манта, както и китова акула.

Запазване на съкровищата на Палау

Когато се впускате в този воден рай, не забравяйте да цените, уважавате и защитавате чудесата на Палау, гарантирайки тяхното запазване за бъдещите поколения авантюристи. Правителството на острова и местните организации са посветили усилията си за опазване, прилагайки мерки за запазване на морското биоразнообразие и минимизиране на въздействието върху околната среда. Отнасяйте се отговорно и зачитайте морския живот. Следвайте насоките за отговорно гмуркане – това ще допринесе за опазването на природното наследство на Палау.

Съвет при пътуване: Подкрепяйте екологични туроператори и места за настаняване, които приоритизират устойчивите практики, за да сведат до минимум вашия екологичен отпечатък.

А сега е време да опаковате любопитството си и да се потопите в мистериите, които чакат да бъдат разкрити в дълбините на остров Палау.

Стиска ли ви да посетите тези страховити места в Испания?

Испания е популярна дестинация за българския пътешественик. Но тя далеч не се изчерпва само с Мадрид и Барселона. Това е държава с изключително богата история и култура. Често по улицата може да видите танци и веселба, испанците определено не пропускат възможност за празнуване.

Пътешествие до Испания означава пътешествие до щастие. А къде да го открием, ако сме любители на страшните филми и паранормалните усещания? Понякога най-незабравимите емоции се крият в най-необичайните места.

Градът, в който вещиците са добре дошли

Между долини и планини със стръмни неравности, където Сиера Невада пада рязко, градовете в района на Алпухара приличат на снежинки между гори, дерета и реки с много чисти води. В тази скрита територия има градове, за които може да се каже, че сякаш не са от този свят. Сопортухар е един от тях благодарение на бялата си визия, която напомня на

будистки център, изпълнен с тишина, където се чува единствено лекото свистене на вятъра. Това без съмнение е един от най-уникалните градове в Испания.

Сопортухар е планинско градче. Неговите тесни улечки, малките му площади, неправилното градоустройство планиране оставят празнини и пукнатини, но точно в това е неговият чар. Всичко от там е височина, деневелация и постоянен наклон. Името „Сопортухар“ означава „място на аркади“, което се отнася до малките варосани проходи, които изграждат улиците в региона.

Сопортухар предлага на туристите мистериозен маршрут, с който да се задълбочат в темата за магьосничество, докато се наслаждават на околността и нейните културни забележителности.

Легендата разказва, че след прогонването на маврите по време на въстанието на Алпуджарас през 16. в., крал Филип II заповядва районът да бъде повторно заселен. По този начин се смята, че в това градче са се пренесли хора от северната част на полуострова, които са имали езически обичаи и легенди - те са говорили на странен език и са извършвали ритуали през нощта.

По този начин магьосничеството се появява като туристическа атракция и се създават „обитавани от духове“ маршрути, които включват къщи, пещери, фонтани и др. Омагьосаният мост, пещерата на Анюнас, известна от години като пещерата „Око на вещицата“, или гледката „Омагьосването“ са три

места, които са част от този фантастичен маршрут. Има и фонтан на вещиците, където хора се събират в костюми и разказват легенди за вещици и магия.

Организира се и „Фестивал на омагьосването“, който се провежда всеки август. По време на панаира с настъпването на нощта светлините на селото се изключват, така че то да бъде осветено единствено от факли. Барабани звучат от улиците, обявявайки „часа на събора на магьосници“ и минути по-късно дяволите нахлуват в региона.

Призрачният град, в който още можеш да чуеш звука на войната

Белчите е град, изоставен през миналия век, но днес е дестинация за много туристи, привлечени от историята и мистериозните места. „Старият град Белчите. Вече не те обитават младите. Не се чуват песните, които нашите бащи са пяли“. Този цитат, написан върху съборена стена от Наталио Бакеро, посреща посе-

тителите на входа на една от четирите точки за достъп до града.

Между 24 август и 6 септември 1937 г., по време на Гражданската война в Испания, град Белчите в североизточната част на страната се превръща в стратегическа цел за силите на републиканското правителство преди нападението им върху намиращия се в близост град Сарагоса. Белчите изглежда като проста цел, но завладяването му отнема много повече време и усилия от очакваното. За 14 дни на интензивни боеве и обсада с живота си се разделят 5000 души, а градът е унищожен, като почти половината от 3100-те му жители загиват в борбата. Белчите е заличен, а от руините му в близост се ражда Пуебо нуево („Нов град“).

През последните няколко години нощните турове се превръщат в специалитет на Белчите за най-любопитните пътешественици. „Оставете мобилните си телефони на този камък“, е предложение-

то, което често правят екскурзоводите, които подхранват обиколките си с истории, пълни с мистерии и легенди.

Въпросът, който занимава както местните, така и много туристи, е дали само руините от сгради са останали в Белчите от войната и дали част от тези, които дават живота си при обсадата му, все още не са там, скитайки се невидими, но не и нечути, по улиците на изоставения град. Някои хора твърдят, че са чували писъци на падащи войници, докато според други графът на Белчите броди по улиците, неспособен да намери място за почивка след ексхумацията на трупа му.

В градчето има няколко места, в които хора твърдят, че са усещали паранормални явления - Плаза де ла Круз, масовият гроб на жертвите от войната и двете църкви в града. Всъщност и на четирите места има масови гробове както от Гражданската война, така и от епидемията от чума, която е покосила града през Средновековието.

Единственото отлъчено от църквата (и прокълнато) село в Испания

В подножието на планинския масив Монкайо, Трасмос изглежда като едно от полуизоставените села на Испания. Има малко съседи, скромни и малки къщи и много спокойствие. Нищо не привлича вниманието и всичко изглежда на мястото си, но ако се вгледате внимателно, се появяват някои смущаващи детайли като силуетът на вещица на звънеца на вратата, летяща метла, окачена на парапета на прозореца, табела, която съобщава, че Вещицата на годината живее в тази или онази къща. Оказва се, че Трасмос е по-уникален, отколкото изглежда - това е единственото отлъчено и прокълнато село в цяла Испания.

Всичко започва през 1255 г., а може би и доста преди това. Историите разказват, че жителите на Трасмос не били особено дружелюбни и сговорчиви хора. Тъй като били по-затворено общество, извън селото се носели слухове, че то се обитава от вещици. Трасмозианците постоянно влизали в конфликти с Андрес де Тудела, абат на местния манастир Веруела,

който управлявал доста голяма част от селищата в района. Та всички тези околни села се подчинявали на ръководството и напътствията на църквата, с изключение на непреклонните трасмозианци. На тях кралят им бил дал право да се разпореждат с водните и други ресурси в околността. Те дори сечали собствени монети в местния замък.

На абатът Андрес де Тудела тази независимост изобщо не му харесвала, а още по-малко му допадала инициативата на местните да се снабдяват с дървен материал за огрев от гори, които според него влизали в територията на манастира. Така той решил да сложи точка на спора и отлъчил цялото село от църквата. И така Трасмос се превърнало в единственото село в цяла Испания, отлъчено от църквата и до днес.

Следващите години били на упадък за Трасмос. Малко по-късно замъкът на града изгаря в пожар до основи. Така го намира поетът и писател Густаво Адолфо Бекер, който отишъл в тази част на Арагон с брат си, бягайки от бялата чума. Двамата отседат в манастира Веруела, където днес могат да се посетят килиите, които са обитавали.

Густаво пише писма от килията. В някои от тях разказва за легенди като тази за приказното изграждане на замък за една нощ. Според трескавото перо на поета по това време замъкът бил само колосална руина, „чиито тъмни и назъбени кули, мрачни дворове и дълбоки ровове“ му се стрували идеално място за събиране на вещици и други дяволски дела. Днес във вътрешността на замъка се помещава Музеят на кулата, рицарите и магьосничеството, посветен на откриването на различни предмети от скорошни разкопки.

Бекер пише и за вещиците от Трасмос - сред тях леля Каска „с нейната белезникава коса, екстравагантни форми, прегърбено тяло и деформирани ръце“. Той казва, че тя е имала съдбата на всички вещици от онова време - публично линчуване. Но както посочва вещерската традиция, вещиците мразят да умират и духът на тази продължава да се скита по улиците на града.

Ако сме успели да събудим интереса ви, то грабвайте ранниците и проверете билетите за Испания. Не обещаваме какви създания ще срещнете на тези дестинации, но единственото сигурно е, че няма да ви е скучно!

Чудесата на Централна Африка и тайните на пигмеите

Централна Африка е земя на загадъчни красоти и богатства, която привлича пътешественици с уникалната си природа и култура. В този тур ще се отправим на вълнуващо пътешествие из най-известните и интересни на туристите места, които правят Централна Африка истински земен рай, след което ще проникнем в живота на пигмеите - една от най-уникалните общности в света, обитаваща региона.

Националният парк „Кахузи-Биега“

Този парк се отличава с биоразнообразие и богатство от диви животни. Реките и го-

рите предоставят перфектна среда за различните видове животни, като правят парка истински рай за природолюбителите.

„Кахузи-Биега“ е дом на огромни стада от слонове, прайдове от лъвове, антилопи, шимпанзета, но това, с което е най-известен, са защитените от изчезване планински гори. Те се срещат единствено в националните паркове „Кахузи-Биега“ и „Вирунга“. За жалост, те често стават цел за браконьерите, затова броят им е под 1000 екземпляра. Сред останалите заплахи, пред които този по-двид е изправен, са болести като Ебола и дори COVID-19.

Национален парк „Вирунга“

Той е най-старият национален парк в Африка и се намира в Демократична република Конго. През 1979 г. е обявен за обект на Световното природно наследство на ЮНЕСКО. Намира се в планината Вирунга. Обхваща площ от 7800 квадратни километра. Известен е най-вече с големия брой (няколкостотин) гори, защитени на негова територия, но преследвани от браконieri в други райони на континента. Във „Вирунга“ се срещат още слонове, шимпанзета, жирафи, биволи и ендемични птици.

Водопадите Каландула

Тази красива природна забележителност се намират в провинция Маланже, Анголан, Централна Африка. На най-високото си място на река Лукала те са високи 105 метра и широки 400 метра. Водопадите Каландула са едни от най-големите по обем в света. Тези впечатляващи водопади създават картина, която остава в сърцата на всеки посетител.

В света на Пигмеите

Пигмеите са изключителна етническа група, която носи богатство от културни и традиционни елементи. Те са известни с това, че са най-ниските хора на Земята. Техният начин на живот, възприятие за света и връзката им с природата ги правят важен фактор за културното и биоразнообразието в Централна Африка. Същевременно е важно да се работи за съхраняването на техните традиции и среда, за да се гарантира устойчивостта и запазването на този уникален и древен начин на живот.

Животът на пигмеите

За пигмеите гората не е просто природно пространство, а жива същност, с която те създават невероятна връзка. Тех-

ният начин на лов и събиране на храна е високо развит и адаптиран към екосистемата на джунглата. Пигмеите са изключителни ловци и рибари. Традиционните им методи на лов включват използването на лъкове и стрели, направени от материали, намерени в гората. Те са майстори в следенето на дивеч и използването на натурални умения, за да оцеляват в гъстата растителност, заобиколени от опасности.

Въпреки уникалните си способности пигмеите се сблъскват с предизвикателства, свързани със съхраняването на образа си на живот. Законите за опазване на горите и търговията с диви животни налагат заплахи за тяхната традиционна общност. Поради огромното изсичане на горите те са принудени непрекъснато да се местят и да

сменят местообитанието си.

Традиции и ритуали

Пигмеите запазват древни ритуали и традиции, които се предават от поколение на поколение. Те са неотделима част от живота им, обогатявайки начина им на живот и обединявайки общностите им. Ритуалите при раждане, сватбените церемонии и обредите при смърт отразяват връзката им с природата и духовния свят. Танците и музикалните изпълнения се превръщат в символ на радост и общност, докато религиозните ритуали показват връзката им с природните духове. Различните стъпки в живота на пигмеите се отбелязват с уникални обичаи, които се прехвърлят през поколенията, осигурявайки продължителност на техните традиции и култура.

Всички тези елементи правят Централна Африка не само красива дестинация, но и място на удивителни разкази и съвременни предизвикателства. С всяко посещение в този регион, пътешествениците разкриват богатства, които не се изчерпват лесно, и срещат живот, който въпреки трудностите си продължава да съществува в хармония с природата.

Село Хуанглуо - раят на дългокосите жени

Още от древни времена в Китай се вярва, че косата, тялото и кожата са свещени дарове от родителите и независимо от обстоятелствата не трябва да се нарушава тяхната цялост. Затова, както жените, така и мъжете поддържат косите си дълги и не ги режат. Единствените изключения са, когато човек загуби родител, съпруг или съпруга. При всяка друга ситуация рязането на косата се възприема като голямо унижение.

Макар тази традиция да е забравена в сегашния модерен и прогресивен свят, жените от племето „червените“ яо, наречено така заради отличителните си червени традиционни дрехи, все още я спазват. Те живеят в село Хуанглуо, разположено в югозападната част на Китай, на около 87 километра на юг от град Гуйлин. Това отдалечено планинско кътче, заобиколено от гъста зеленина,

е дом на население само от 600 души, разделени в 78 семейства. От тях 60 жени притежават коси, дълги колкото историята на тяхната етническа група яо. Вярва се, че произходът на племето може да се проследи 2000 години назад още от времето на династията Цин.

Облечени в пъстрите си традиционни дрехи, жените яо пеят фолклорни песни и танцуват, докато решат дългите си коси, достигащи обикновено метър и половина, показвайки ги с гордост на всеки посетител. За сравнение, жена от племето на име Ши Чаяпин държи титлата за най-дълга коса в света, достигаща до невероятните 6 метра и 27 сантиметра, когато е записана в Книгата за рекорди на Гинес на 8 май 2004 година.

Причината за тази дължина е фактът, че те режат косите си само веднъж, когато навър-

шат 18 години. С това показват, че са направили следващата крачка в своя живот и са готови да се задомят. Вместо да се изхвърлят, парчетата коса се пазят от бабата на девойката и ѝ се връщат, когато намери своя съпруг. В деня на сватбата булката вплита отрязаните кичури в своята коса и за първи път я показва на младоженеца.

За племето яо черните кичури не са просто за естетическа красота. Косата се счита за най-ценното им притежание и символизира добър късмет, дълголетие, богатство и просперитет. Освен това играе голяма роля в социалния статус на жената. Ако косата е покрита с черен тюрбан, това означава, че тя не е омъжена и без съпруг не може да я показва на публично място. Увитата около главата коса показва, че жената е омъжена, но без деца. След като роди, добавя малък кок

с естествено паднали коси по време на ресане, които е запазила през годините, в предната част на прическата си.

Въпреки че в племето не използват шампоани, косите на жените са в отлично състояние - лъскави, гладки и вечно черни. Според местните това се дължи на древна традиция, която се предава от една жена на друга през вековете. Всеки ден те мият дългите си коси в близките реки. Допълнително с това през три или четири дни използват специална смес, приготвена от ферментирала оризова вода, която варят с масло от семена на чаено дърво и обелки на помело. Разнасят я по цялата дължина на косата с помощта на дървен гребен. Тази традиция ги предпазва от сиви коси дълги години. Изследвания потвърждават, че здравето на косите им се дължи точно на ферментиралата оризова вода, която е богата на витамин В и стимулира растежа на косата. Не по-малка роля играе и чистата им диета, която съдържа ежедневен прием на домашно отгледани плодове и зеленчуци.

Ако желаете да посетите Ху-

англуо, най-подходящото време е през есента (октомври или ноември). За жалост, селото не разполага с официални хотели и най-удобни за преспиване там са близките селища Дазай и Пинг'ан. За да стигнете до там, трябва да хванете експресен бус от Гуйлин, който ще ви отведе до Лонгшенг. Пътят отнема около два часа. От там е нужно да се хване още един бус. Тук има две опции - първата е транспортът да ви закара директно до Хуанглуо, което ще отнеме още един час, докато другата е да слезете на Пинг'ан, откъдето имате още 15 минути изкачване нагоре към селото. Тъй като теренът е планински, е препоръчително да се облечете с удоб-

ни дрехи и обувки. Не забравяйте да си пригответе вода и храна за дългия път.

Веднъж пристигнали в Хуанглуо, можете да се насладите на прекрасната и свежа гледка, както и на местни деликатеси като йоуча, кофейнова супа с добавени чаени листа и асортимент от различни подправки по вкус. Това е една от основните храни там и се приема ежедневно от местните. Според някои наподобява вкуса на кафето. Друг интересен избор е ориз с бамбук. Племето яо се гордее особено много с това ястие. Като завършек можете да опитате разнообразните им сладки като например желатинови тортички с вкус на плодове, както и оризови торти.

Естествено, най-интересната част от пътешествието са дългокосите яо жени. Местните са известни със своето гостоприемство. Не се изненадвайте, ако ви поканят на гости в къщата си за чаша чай, да разкажат повече за своите традиции или дори да ви покажат красивите си прически. Възможно е дори да си направите снимки с тях като приятен спомен.

Остров Сокотра – райската градина на Земята

Сгушен в сърцето на Арабско море, се намира Сокотра – остров, който се противопоставя на обикновеното и е доказателство за безграничната креативност на природата. Често наричан „извънземен пейзаж на Земята“, Сокотра е като енигматично бижу, пленяващо въображението както на безстрашните изследователи, така и на любителите на природата.

Островът е разположен край бреговете на Йемен и е известен със своето неземно биоразнообразие и поразително особена флора и фауна. Сокотра е обект на световното културно наследство на ЮНЕСКО от 2008 г., като пленява учени, изследователи и безстрашни пътешественици със своята уникална и почти подобна на извънземна екосистема. Поради това островът се сравнява с райската градина, която е описана в религиозните текстове.

В дълбините на една райска приказка

Дом на над 700 ендемични вида растения и дървета, ботаническото разнообразие на Сокотра е повече от вдъхновяващо. Изоляцията и суровият климат са довели до появата на най-различни видове, които не се срещат никъде другаде на Земята. Пейзажът му, съчетание от скалисти планини, сюрреалистични варовикови образувания и зашеметяващи плажове, незабавно пренася посетителите в едно неземно царство.

Емблематичното „Драконово кърваво дърво“ е отличителен белег от ефирната екосистема на острова. Със своите подобни на чадървидни балдахини то допринася с още по-екзотична нотка към и без това спиращата дъха природа. Името му идва от червения сок, който прилича на кръв и се отделя от ствола му. Местният фолклор свързва дървото с библейския разказ за Каин и Авел. Легендата разказва, че след изгонването им от Райската

градина, Каин и Авел са родени на Сокотра. Смята се, че Дървото на драконовата кръв е израснало от земята, където Каин е извършил първото в света убийство, проливвайки кръвта на брат си Авел.

Магията на Сокотра

Природата на Сокотра е родила необикновен набор от форми на живот. Отвъд завладяващата флора, островът се гордее с разнообразна екосистема, гъмжаща от ендемични видове птици, влечуги и екзотичен морски свят.

Под кристално чистите води живите коралови рифове пък крият съкровищница, привличайки гмуркачи и морски ентузиаста, търсещи срещи със скатове, костенурки и набор от цветни видове риби.

Освен със завладяващата си морска природа Сокотра може да се похвали с богат гоблен от всякакво биоразнообразие. Уникални видове птици като сокотраския скорец и слънчевата птица

от Сокотра прелитат между клоните. Трябва да се отбележи, че сокотраския скорец, застрашен вид птица, намира убежище в крайбрежните скали.

Но чудесата на Сокотра се простират отвъд нейните живописни пейзажи и редки видове. Пещери, вади и скрити долини предлагат на авантюристите възможност да се потопят в мистериозните дълбини на острова, откривайки свят, който малцина са имали шанса да видят.

Опазване и културно значение

Самата Сокотра получава името си от арабските думи „Soks Kutrah“, означаващи „пазарът на драконовата кръв“. Островът, често е наричан и „Бижутото на Райския залив“ или „Галапагос на Индийския океан“, носи огромно културно значение и е изправен пред заплахи за неговото опазване.

Предизвикателствата, които представляват риск за деликатната му екосистема, включват изменението на климата и неустойчивите природосъобразни прак-

тики. Усилията на местните власти и международни организации имат за цел да опазят биоразнообразието на Сокотра, насърчавайки устойчивия туризъм и обучавайки посетителите за екологичното значение на острова.

Местоположението му го прави изключително желана стратегическа или военна база за амбициозни съседни сили. Превратът през юни 2020 г. от подкрепения от Обединените арабски емирства Южен преходен съвет, отцепническа йеменска група, стремяща се към разделяне между северен и южен Йемен, сваля нейната призната от ООН йеменска администрация. Съгласно йеменски закон от 2000 г. 75% от територията Сокотра са класифицирани като национален парк или „природен резерват“ със строги правила за използване, но решенията се пренебрегват, като се извършва неразрешено строителство (включително военни инсталации) върху уж защитена земя.

На пътешествие до Сокотра

За тези, които търсят приклю-

чение, което надхвърля обикновеното, Сокотра привлича като необичайна дестинация. Достъпен с ограничени средства, островът остава относително недокоснат от масовия туризъм, запазвайки своята сурова и непокътната красота.

Посещението на Сокотра не е просто пътуване – това е одисея в царство, където природата разгръща своите най-необикновени творения. Островът не е леснодостъпна дестинация, тъй като до него се стига със самолет от континентален Йемен или Оман. Той има ограничена инфраструктура и съоръжения, така че всеки, желаещ да го посети, трябва да се подготви за екстремно преживяване. Въпреки това онези, които направят пътуването, ще бъдат възнаградени с поглед към едно наистина необикновено място, което е било изолирано от останалия свят в продължение на милиони години.

Сокотра, със своите сюрреалистични пейзажи и уникално биоразнообразие, е доказателство за красотата и сложността на нашия природен свят. Той ни кани да изследваме, да се възхищаваме и да съзерцаваме чудесата на място, където реалността сякаш се слива с въображението – място, което продължава да пленява и вдъхновява всички, които се осмеляват да се впуснат в прегръдките му. То е шанс за всеки да стане свидетел на свят, който изглежда изтръгнат от научно-фантастичен роман с толкова сюрреалистичен пейзаж, че оставя незаличима следа в душите на онези, които дръзват да се докоснат до него.

Вълшебният свят, където котките царуват

В далечна Япония, в префектура Ехиме, се крие невероятният остров Аошима. Той е известен още като „Островът на котките“, тъй като котешките обитатели са повече от хората в съотношение осем към едно. Това е задължително място за посещение за всички любители на котки! Аошима не е единственият японски остров на котките, има общо около 10 такива, но този е може би най-известният.

Това уникално място някога е било оживен рибарски остров, но сега на Аошима са останали само шепа хора. Популацията на котките обаче процъфтява. Първоначално те са били въведени в помощ на рибарите, за да контролират популацията на мишките, но сега са сензация в социалните мрежи и главната атракция на острова.

Въпреки че са полудиви, котките в Аошима са свикнали с хората и се радват на посети-

телите, особено когато те им носят храна. Благодарение на неотдавнашния бум в социалните мрежи, не е необичайно да срещнете тълпа от туристи, които се опитват да се сприятелят с котетата. За щастие, на острова живеят стотици котки и няма да ви се наложи да се борите за тяхната обич и внимание!

Тези пухкави топчета с удоволствие ще си играят с вас и ще ви позволят да ги снимате в замяна на храна и цялото ви внимание. В близост до общинския център на острова, само на няколко минути пеша от пристанището, има специално обособена зона за хранене, така че ако желаете да нахраните котките, го правете само на това място.

Дилемата на острова

Има спорове относно качеството на живот, който котките на Аошима имат. Цял остров, на който да се разхождат свободно, може да изглежда като котешки рай, но според

експерти това е далеч от спокойния живот, който водят домашните котки.

Някои изследователи, които са изучавали Аошима, са открили, че котките се организират в йерархия. Мъжките охраняват територията, а женските се грижат за храната. Това обаче води понякога до жестоки условия и голяма конкуренция. Много от котките не оцеляват още като бебета, а смъртта от глад, болести или детеубийство е често срещана.

Има обаче и такива, които казват, че островът е мечта за котките и го наричат още „котешкият рай“, тъй като котките могат да водят безгрижен и спокоен живот почти изцяло сред себеподобни.

Ако сте загрижени за пухкавите обитатели на острова, експерти препоръчват посещенията през зимата, тъй като храната им става по-оскъдна и контактът с хората по-необходим за оцеляване.

Как да посетите Аошима

За да стигнете до острова, може да последвате тези стъпки:

Пътуване до Япония

Първата стъпка е да стигнете до Япония. Летищата в Токио (Нарита или Ханеда) и Осака (Кансай) са често използвани входни точки за международни пътувания.

Пътуване до Миядзаки

След като стигнете в Япония, най-лесният начин да стигнете до Аошима е чрез въздушен транспорт. Летище Миядзаки е основната входна точка за региона и се обслужва от много вътрешни и международни полети.

Пътуване до пристанище Миядзаки

След като пристигнете в Миядзаки, можете да използвате обществения транспорт, такси или автомобил под наем, за да стигнете до пристанището, от което трябва да се качите на лодка до самия остров Аошима.

Лодка до Аошима

От пристанището на Миядзаки ще трябва да вземете лодка до острова. Пътуването обикновено отнема около 30-40 минути в зависимост от условията на морето. Лодките обикновено имат разпределени графици на тръгване.

Разглеждане на острова

След като сте пристигнали на Аошима, можете да използвате обществения транспорт, велосипеди или да разглеждате острова пеша, като следвате указателите и маркираните маршрути. Котките са свободни да се разхождат по целия остров, вие ще имате възможността да се насладите на тяхната компания и на красивата природа.

Какво трябва да знаете

Въпреки огромния туристически интерес Аошима не е предназначен за туристи и на острова няма хотели, ресторанти и магазини. За да не изпуснете транспорта наобратно и да спите с котетата на улицата, проверете добре графика на лодките.

Посетителите трябва да носят със себе си храна, напитки и като цяло всичко, от което може да се нуждаят при пътуване. Също така туристите са задължени да вземат със себе си всички отпадъци.

Другото нещо, което трябва да вземете под внимание, е, че повечето от хората, живеещи в Аошима, са възрастни, така че по време на посещението си се отнасяйте с уважение към обитателите - както към хората, така и към котките.

Съвети:

Проверете предварително графика на летището и на лодките, за да организирате пътуването си.

Вземете под внимание метеорологичните условия, особено при пътуването по море.

Подгответе всичко, което може да ви потрябва предварително.

Вземете със себе си необходимите документи, като билети и паспорт.

Уважавайте местните правила и регулации, особено по отношение на взаимодействието с котките.

Следвайки тези стъпки, ще имате възможността да се насладите на уникално преживяване от посещението си на „Котешкият остров“ и да създадете незабравими спомени с пухкавите обитатели!

Близкият изток - перла между два бряга

Пътуването в Близкия Изток често поражда поредица от въпроси, преди туристите да се впуснат в него. Дори само идеята за такова приключение поражда несигурност в някои пътешественици. Безопасно ли е жени да пътуват сами, или трябва задължително да има мъж в компанията, лесно ли е придвижването в държавите, нужни ли са визи и допълнителни ваксини?

Вероятно това са само част от въпросите, които занимават съзнанието на всеки, помислил си да пътува из Ориента. Основните съображения са свързани с войните в Афганистан, Ирак, Сирия, Либия, а и новата между Израел и „Хамас“. Заради тях невинаги е възможен достъпът до държавите, тъй като понякога затварят въздушните

си пространства. Не може да не се спомене и различната религия, заради която жените се чудят трябва ли да са с по-строго облекло.

Ориентът - перла между Средиземно море и Персийския залив, не е за всеки. Може би заради това легендарният „Ориент Експрес“ е возил пътниците си само до Истанбул - входната врата на ориенталския край. Глъчката по улиците, буйния температурен контраст на местните, силните подправки в гозбите, а и мизантропията им по улиците пълнят сърцето и засищат сетивата, но вероятно за някои дори са пренасищащи. Всеки обаче трябва да се впусне в руините на древна Персия, за да опознае повече себе си, околните, а и света.

Най-подходящото време за посещение на Близкия Изток е между март и май и септември и ноември, тъй като през лятото температурите достигат 40 градуса. Популярна дестинация през последните години е Дубай - едно от Обединените арабски емирства. За там гражданите на Европейския съюз не се нуждаят от виза, а само от валиден паспорт. Това е и най-безопасната дестинация в сравнение с останалите страни от Близкия Изток. Виза не се изисква и за Йордания, а в Оман и Египет се издава безплатно при пристигане.

Визи са необходими за Иран, Ирак, Йемен (където се изисква и СПИН тест), Катар, Бахрейн, Кувейт, Ливан, Сирия. Важно е да се отбележи, че в

Сирия и Йемен не се допускат хора с валидни или изтекли визи за Израел. Някои причисляват към тях и Турция, в която българските граждани вече могат да влизат и само с лична карта.

За онези, които търсят бюджетни изживявания, най-подходящи са Турция и Иран, където може да се намерят и хо(с)тели за едва 30-60 лева на нощувка. За Дубай, Йордания и Израел е добре да спестите повече, тъй като цените на нощувките варират между 160 и 600 лева на вечер.

Правилата във всяка държава са различни. В големите турски градове понякога можете да срещнете жени в оскъдно облекло, които са сами навън. Навсякъде в държавите от Близкия Изток обаче е препоръчително да има поне един мъж в компанията, а дамите да залагат на консервативно облекло. Уважението към местните култура и традиции са задължителни дори и в държавите с повече туристи като Израел, Египет, Турция и Арабските емирства.

Извън най-популярните дестинации като Истанбул, египетските пирамиди и небостъргача Бурж халифа в Дубай, има множество не чак толкова популярни перли на Ориента. Една от тях е Ал Масмак - древна тухлена крепост, която е издигната през 1865 г. по заповед на принц Абдул Рахман бин Дъбан в Рияд. Първоначално се използвала като укрепваща структура,

а после - за съхранение на оръжия и боеприпаси. Замъкът е реставриран през 2008 г. и днес там се помещава историческият музей на града. Ал Масмак играе важна роля в обединението на страната при битката при Рияд - един от най-важните конфликти на Саудитска Арабия. Акцентите сред експонатите включват карти и завладяващи снимки в галерии, датиращи от 1912 до 1937 г.

Докато сте в Саудитска Арабия може да посетите и Ал Ула - древен град оазис, разположен на „Пътя на благоволенията“. Датира от IX до II век пр.н. е. Усещането е като за края на света, а околните възвишения отдалеч приличат на огнена лава. Препоръчително е да идете преди залез, за да се насладите на гледките и звуците на златния час, когато оранжевото сияние на небето добавя магическа нотка към всичко наоколо. А след като слънцето си отиде, на небето изгряват толкова звезди, колкото надали сте виждали другаде.

Едва ли някога ви е хрумвало да пътувате до Иран. Ако е така, места, които може да включите в списъка си със

забележителности, са руините от древната столица Персеполис, мраморният дворец Голестан („Дворецът на розите“) в Техеран, който днес е музей, „розовата“ джамия Насир ал-Мулк в Шираз и гробницата на прочутия поет Хафез.

Освен приказните дестинации и богатата история Иран може да се похвали и с несравнима кухня. Най-известните от традиционните ирански ястия са поло (пилаф), кебап, хорешт (вид задушено ястие с месо, зеленчуци и ориз), фесенджан (сладко-кисело задушено ястие с

пилешко месо или кюфтета, орехи и сос от нар) и абгушт (месо, картофи, фасул, грах, лук, сушен лайм и е подправено с куркума).

Територията на държавата е над 10 пъти по-голяма от тази на България, климатът е различен, а с него и традиционните десерти във всеки край. Така, ако отидете в град Кум например, вероятно ще ви посрещнат със сохан, в Керман - с шам фъстък, на юг - с фурми, в провинция Язд - баклава и котаб (вид халва), в Хорасан - с шафран (наричан „червеното злато“), в Исфahan - гяз (бяла халва) и пулаки (сладкиш), в Саве - с огромни нарове.

Вълшебните места из Близкия Изток не се изчерпват дотук. Те са толкова много, че не могат да бъдат изброени всички. Трябва обаче малко смелост, за да бъдат видени, а преди това е препоръчително да проверите страницата на Министерството на външните работи, където има подробна информация за визовия режим, актуалната ситуация в страните и полезни съвети за посетители.

Да преживееш Израел

Страна, толкова далечна и едновременно близка. Територия, събрала в себе си вековна история, множество народи и култури, към която сякаш всички имат претенции и която от хилядолетия става свидетел на войни и кръвопролития.

Ако сте човек, който се вълнува от история, Израел е перфектната дестинация за вас. Едно посещение не стига, за да обхванете целия пъстър спектър от места, които може да посетите. Дом на три култури, толкова различни една от друга - евреи, араби и християни, тази страна е пропита с много история. Всяко кътче, всеки ъгъл пази тайните на времето, които можем само да гадаем. Колкото и исторически факти или легенди да са достигнали до вас, не можете да си представите какво са видели хилядолетните дървета или руините на древните крепости.

Територията в страната е разделена и тази в палестинско владение е строго разграничена от израелската. Витлеем, едно от най-посещава-

ните места, е на палестинска територия. Пресичайки пропусквателния пункт, те посрещат големи червени табели, които предупреждават всички израелски граждани, че влизането им е забранено и безопасността им не е гарантирана. Затова местните шофьори на автобуси, които туристическите агенции наемат, са най-често палестинци.

Първото нещо, с което Израел ще ви спечели, са крайбрежният чар, красотата на закътаните улички и впечатляващата архитектура на стария квартал „Яфо“ в Тел Авив. Освен историческите забележителности на всяка крачка,

има и съвременна модерна част. А преминаването между двете се усеща като пътуване във времето.

Ако си падате по музеи, Израел ще ви се стори като истински рай. Едно от задължителните места, които трябва да посетите, е музеят „Израел“ в Ерусалим. В него има всичко от изкуство и археология, свитъците от Мъртво море, гигантски макет на града и галерии, пълни със световно изкуство и култура.

Картината става още по красива и цветна, когато се вгледаме в природните забележителности. Екзотична-

та растителност, спиращите дъха гледки, природните паркове, моретата, които всъщност са езера, планините и долините ще ви запленят с величието си.

Днес Израел е толкова променен и съсредоточен върху туризма и търговията. Именно това отличава посещенията на живо от красивите снимки в интернет. Понякога трябва да си много търпелив, за да не позволиш на шумните, блъскащи се хора да нарушат спокойствието и удоволствието ти.

Пътувайки до Израел за първи път, човек определено може да преживее културен шок, сблъсквайки се с облика на градовете, културата, храната, облеклото, обноските, дори най-неподозирани неща като трафика. В Израел мигачите са само препоръчителни и се използват много рядко за сметка на клаксона обаче. Толкова честите кръгови кръстовища са напълно безполезни, защото всички коли влизат в тях едновременно, засичат се посредата и започват да си бибиткат.

Имах удоволствието да посетя Израел, малко преди напрежението там отново да ескалира и страната да се превърне в място, от което всички искат да избягат. Вървейки по улиците на стария Ерусалим, изкачвайки древната крепост Масада или заставайки на брега на Галилейското езеро, понякога съвсем незабележимо прокарвах ръка по камък, стена, или дърво, представяйки си, че са били докоснати от някого, живял векове преди мен. Когато мястото съвсем не е изглеждало така, както днес. Имаше някаква магия в това

уещане, макар да знаех, че не древен човек, а стотици хиляди туристи са се докоснали до тях преди мен.

Опитвах се да си представя как местата, които виждах, са изглеждали преди столетия, когато са кипели от живот, когато крепостните стени не са били разрушени, а забележителностите - заградени. Дори да използваш въображението си, е трудно да видиш облика им от преди векове, имайки предвид, че само Ерусалим няколко пъти

е разрушаван и съграждан наново.

Макар да не вярвах на всичко, което чувах за Израел, да подлагах под съмнение достоверността на повечето легенди, и култът, който хората са изградили към сградите и предметите по тези земи да ми се стори леко прекален, тази страна остави траен отпечатък в съзнанието и сърцето ми. Това място, което не само променя името ти, щом го посетиш, има силата да промени и теб.

Топ 10 най-странни традиционни храни по света

Casu Marzu или „най-опасното сирене на света“ - Италия

Ако сте фенове на сирената, то това със сигурност ще ви грабне вниманието. Casu Marzu е деликатес в Сардиния, който се прави от Пекорино, сирене от овче мляко, с изтекъл срок на годност. Към него обаче се прибавят и т. нар. Piophilae Casei – ларвите на мухи, по-известни и като личинки, които след това се излюпват, ровят се наоколо, като усвояват протеини в процеса и така превръщат продукта в меко кремообразно сирене.

През 2009 г. Casu Marzu е обявено за най-опасното сирене в света според рекордите „Гинес“. Въпреки че е забранено за продажба в много страни, в Сардиния продължава да се яде. Според някои е опасно за човешкото здраве, тъй като ларвите може да оцелеят в организма и да причинят миаза, но досега няма такива случаи.

След като бъде приготвено, се маха горната част на сиренето, която е почти недокосната от червеите, а ларвите вътре започват да се движат. Някои местни жители обра-

ботват така сиренето, че да се размеси с ларвите, други пък ядат всичко.

Хакарл, ферментирало месо на акула, сервирано с „Бренивин“ - Исландия

Хакарл е национално ястие на Исландия, което представлява ферментирала гренландска акула. Да, месо от акула може да се опита в много страни и не е нещо толкова необичайно, но все пак то е сготвено по някакъв начин. Докато за приготвянето на хакарл акулата нито се пече, нито пържи, нито вари – яде се сурова, но едва след като месото е ферментирало.

Всъщност този деликатес се прави, като първо се обезглавява акулата и се премахва отровата, тъй като

съдържа токсини, опасни за хората. След това месото се заравя под камъни, пясък и чакъл и се оставя да престои 9 седмици. След като месото е ферментирало, се нарязва на парчета и се оставя за няколко месеца да се изсуши. А кога става готово – когато месото придобие тъмнокафяв цвят. В днешни дни вместо заравяне под камъни, акулите се оставят да ферментират в стаи.

Историята на този деликатес започва още по времето на викингите. Тъй като на островна държава като Исландия, която е доста отдалечена от останалата цивилизация, местните са нямали много голям избор за храна и това ги принудило да се хранят с това, което намерят. А мъртви акули от океана лес-

но можело да се открият по бреговете.

Ястието има много остра миризма, а послевкусът е подобен на урина. Но затова пък хакарл често се сервира с „Бренивин“ – традиционна исландска спиртна напитка.

Сюрщрьоминг, забраненият деликатес на борда на British Airways и Air France - Швеция

Явно в скандинавските страни жителите предпочитат по-миризливите ястия. Че защо иначе деликатес за шведите ще бъде ферментирала, кисела, с изключително силна и неприятна миризма херинга.

Ястието сюрщрьоминг представлява осолена ферментирала херинга от Балтийско море, която се продава в консерви. Това е традиционна храна в шведската кухня, датираща от XVI век. Миризмата обаче е толкова силна, че дори в официалния сайт, посветен на ястието, препоръчват да се яде навън... винаги.

Херингата се улавя през пролетта точно преди да хвърли хайвера си. Рибата ферментира в бъчви за 1-2 месеца, след което се консервира и

ферментацията продължава, докато не се създаде достатъчно налягане. Именно заради това големи аеролинии като British Airways и Air France забраняват консервите със Сюрщрьоминг на борда си, защото са потенциално експлозивни, пък и мирисат.

Пържени тарантули за разкрасяване - Камбоджа

Едва ли има човек, който няма да побелее от страх, като види тарантула. Но за камбоджанци пържените тарантули са истински деликатес, като може да бъдат намерени в мениютата в няколко района на Камбоджа. Дори има град, наречен Spiderville („Град на паяците“ – от англ. ез.). А много кхмерски жени вярват, че заради протеините, които се съдържат в тарантулите, ще

станат по-красиви.

На вкус пържените тарантули приличат много на раци. Приготвят се, като първо се овкусяват със смес от захар, сол, по-леки подправки и вода. След което се пържат за не повече от 45 сек.

Вековните яйца за по-добро зрение - Китай

Вековните яйца, известни и като стогодишни или хилядолетни яйца, са абсолютен деликатес в Китай. За консервирането им са нужни патешки, кокоши или пъдпъдъчи яйца, които се поставят за няколко месеца в смес от глина, пепел и сол. По време на процеса жълтъкът придобива тъмнозелен или сив цвят, както, разбира се, и силна миризма. Затова и този деликатес попада в списъка на най-миризливите храни по света. Въпреки това вековните яйца са източник на желязо, витамин D, помагат за понижаване на кръвното и подобряват зрението.

Технологията за консервиране на яйцата датира още от династията Минг, когато човек случайно открива патешки яйца в негасена вар.

Пържени тестиси на бик, Криадили – Аржентина, Испания, Мексико

Пържените тестиси на бик, наречени Криадили, са специалитет в страни, където е популярно бикоборството. Такива са Аржентина, Испания и Мексико. В САЩ също може да се открият, но под името Rocky Mountain oysters.

Криадилите се приготвят, като се нарязват тестисите на бика, след това се покриват със смес от трохи от хляб и по-леки подправки и накрая се пържат.

Бейби змиорките – хем скъпи, хем безвкусни – Испания

Бейби змиорките, известни и като ангула, са традиционно баско ястие и се водят за едни от най-скъпите храни, въпреки че нямат кой знае какъв вкус. Змиорките имат тънки бледи телца и са потомци на обикновената атлантическа змиорка, която се среща в Саргасово море. Техният улов се провежда предимно през ноември, като това ястие се приготвя за празници като Коледа и др. Приготвят се в тиган с люти чушки и чесън. След това се поставят върху препечен хляб.

Кивиак или пълнен тюлен с птици за Коледа – Гренландия

Кивиакът е традиционно специалитет на инуитите в Гренландия зимно време. Ястието се състои от стотици мъртви птици аук – северни морски птици, напълнени в тялото на тюлен. След като тялото на тюлена е зашито, се оставя да ферментира под камък за около 3 месеца.

Технологията по създаването на този деликатес е свързана с това, че в миналото мазни-

ната на тюлена гарантирала наличие на храна през зимните месеци за местните жители. Мазнината му се използвала, за да отблъсква мухите, като отделно се нанасяли и още масла, които предотвратявали появяването на червеи.

В днешни дни кивиакът се приготвя за Коледа или рождени дни, като може да се яде и суров. Вкусът му наподобява зряло сирене или сладък корен, но и той има силна миризма.

Супа от костенурка за жени в менопауза – Сингапур, Тайван, Югоизточна Азия

Супата от костенурка е деликатес за доста страни като Сингапур, Тайван, Малайзия, Япония, Китай и други, съответно се приготвя и в различни варианти. Съставките за ястието варират в зависимост от културата, но всички рецепти използват месо от костенурка, което има доста ползи за здравето. Освен че е с ниско съдържание на калории, мазнини и холестерол, то е източник на протеини, калций, витамини и др. Смята се, че месото от костенурка облекчава симптомите на менопауза при жените като нощно изпотяване, горещи вълни и раздразнителност.

Супата се приготвя, като се сварява месото с лук и подправки, след което се добавят пилешки бульон, яйца, лимонов сок, и др.

Яйца от мравки за бърза закуска – Тайланд

Яйцата от мравките „тъкачки“ са абсолютен деликатес в Северен Тайланд, като присъстват както в салати, така и в супи, а може и само увити в бананови кори за една бърза закуска.

Мравките „тъкачки“ са често срещани насекоми в Тайланд. Наричат се така заради голямата мрежа от гнезда, които могат да изградят чрез тъкане на листа заедно с коприната на ларвите си. Яйцата са с високо съдържание на протеини и витамини, но с ниско съдържание на мазнини, а вкусът им е наситен и донякъде сладък.

Традиции и обичаи по света, които ще ви смаят

Една известна поговорка гласи: „Човекът е човек, когато е на път.“ Докато преди години пътуването до една дестинация беше основно с цел обикаляне на известни забележителности, днес туристите искат да видят повече. Да се запознаят с живота на местните, да излязат от известните градове, за да видят битовизма и традициите на обикновените хора, които живеят далеч от музеите, опашките за билети и пренаселените забележителности.

Всъщност светът е пълен с чудатости, човешки истории и нестандартни обичаи, които са далеч по-впечатляващи от снимка до Айфеловата кула или пирамидите в Египет. Държави, които мнозина от нас мечтаят да посетят, предлагат много повече, а традициите на местните са удивителни, странни и дори малко зловещи.

Прескачане на бебета в Испания

Вероятно първата асоциация, когато чуете Испания, е Саграда Фамилия. Да, тя е забележителна, но отвъд шумната Барселона местните си

имат необичайни традиции.

В една малка общност в Северна Испания има обичай, наречен El Colacho – буквално се превежда като „прескачане на бебета“. Целта на интересния ритуал е предпазване от дявола, което всъщност присъства в много религии и местни обичаи по света.

Пеленачетата се оставят на матраци на земята, а мъже, преоблечени като дяволи, тичат по улицата и прескачат децата. За туристите обичаят е забавен, но родителите са по-скоро ужасени. Местната традиция се практикува повече от 400 години.

Хвърляне на бебета в Индия

Ако прескачането на бебета ви се струва опасно, то тази индийска традиция ще може да ви накара да настръхнете, дори и да нямате деца.

Хвърлянето на бебе в Индия е вековна церемония. Пеленачето се хвърля от балкон с внушителна височина, а отдолу „ловците“ трябва да го уловят в одеяло. Всяка година се хвърлят стотици бебета, а наблюдателите на обичая пеят и танцуват.

Ампутирани на пръсти в Индонезия

Индонезия е известна с многобройните плажове с красиви пейзажи и обещание за топло време и хубав тен. Но в нея се крият безброй племена с различни традиции и ритуали, кой от кой по при-

чудлив.

Племето Дани е едно от най-старите в Индонезия. Счита се, че до късните години на ХХ в. те са били напълно изолирани от външния свят. Това е спомогнало и много от традициите на предшествениците им да бъдат запазени. Такъв е и обичаят за ампутирани на пръсти.

Жените от племето режат горната част от пръста си, когато загубят близък човек. Завързват стегнато горната част на крайника, докато той изтръпне. След това член на семейството отрязва пръста, а раната се обгаря, за да предотврати инфекция и да спре кръвенето. Идеята на зловещия обичай е да символизира болката от загубата на близък и да държи духа на починалия далеч.

Живот с умрелите

Индонезия може да ви възхити и с още един странен обичай. Племето торая има традиция да живее с мъртвите си роднини, без да ги погребва.

Тялото на починалия се мумифицира и близките му се грижат за него така, сякаш е още жив. Местните вярват, че след смъртта душата на човек остава в къщата и труповете се обгрижват с храна, вода и дрехи.

Няколко дни след смъртта кожата и плътта на починалия се покрива с формалдехид и вода, за да се предпази от разлагане и гниене. Миризмата е силна, затова семейството съхранява изсушени растения до тялото, за да я прикрие.

В племето вярват, че добре запазеното тяло носи късмет, така че семейството полага

много усилия, за да гарантира, че починалите ще останат във възможно най-добро състояние. В Торая се учат от най-ранна възраст да се справят със смъртта и да я приемат като част от пътя.

Фестивалът „Маймунски бюфет“ в Тайланд

Тайланд също е известна дестинация за почивка на любителите на екзотиката. Храмовете, националните паркове и красивите плажове в страната са в списъците на много пътешественици.

В град Лопбури си имат интересно събитие, което привлича хиляди туристи годишно. Всяка година там се приготвят плодове, зеленчуци и сладкиши. Те обаче не са за посетителите на града или за продан, а за маймуните. Цялата тази храна е специално за животните, които несъмнено се наслаждават, а пък туристите се радват на тях.

Най-голямата битка с домати в света

Фестивалът La Tomatina в Испания е известен като

най-голямата битка с домати в света. Той се провежда в град Буньол всяка година в последната сряда на август. През цялата седмица има празненства, а на La Tomatina хората хвърлят домати един по друг за забавление.

Не е съвсем известно как е възникнал фестивалът, но има много теории за него. Една от най-популярните е, че по време на парад през 1945 г. тези, които не са били включени в събитието, са започнали битка на централния площад, използвайки като оръжие домати от местен щанд за зеленчуци.

Светът е интересно място, пълно с природни богатства, културни наследства и интересни обичаи. Ако искате да излезете от призмата на обикновения турист, който разглежда музеи и известни забележителности, то трябва да навлезете в света на местните. Да пътувате извън големите градове, да се срещнете с колкото се може повече местни, които да ви разкажат за техния бит, за историята и обичаите им. Историята на целия свят не може да бъде разказана или прочетена, тя трябва да бъде видяна, усетена, докосната.

Какво се крие зад най-странните сгради в света?

Светът е пълен с чудеса. Въпреки че повечето от тях са творения на природата, хората не отстъпват със сръчността си, създавайки някои от най-дивите, уникални и необичайни сгради, които е трудно дори да си представим, че съществуват.

Тези постройки представят причудливата страна на дизайна и доказват, че няма твърде нестандартна идея, когато става въпрос за кон-

струиране на сграда. Някои от тях дори се противопоставят на законите на физиката. Много от тези архитектурни съкровища имат неочаквани истории и произход, които правят съществуването им още по-привлекателно.

Голямата патица в Лонг Айлънд, Ню Йорк

През 1931 г. Мартин Маурер, нийоркски производител на патици, поръчал да се построи сграда във формата на

патица, където да продава яйца. Това, което не е осъзнавал, е, че магазинът му скоро ще послужи като вдъхновение за цяла нова дисциплина в архитектурата.

Десеттонната постройка привлича вниманието на архитектурното дуо съпрузи Робърт Вентури и Денис Скот Браун, които създават термина „архитектура на патиците“, с който се описват сгради, които представляват предмети или дейности, които се извършват в тях.

Гигантската кошница, Охайо

Класически пример за „патешка архитектура“ е 7-етажната сграда с форма на кошница в Нюарк, Охайо. Някога тя е била седалище на Longaberger Company, производител на ръчно изработени кошници.

Сградата е трябвало да бъде

първата от поредица любопитни постройки във всички локации на компанията. След смъртта на основателя на фирмата обаче тези планове са преустановени. След няколко години на пустее не през 2020 г. най-голямата къща във формата на кошница бе открита като луксозен хотел.

Хотел „Бигъл“, Айдахо

Гостите са добре дошли да спят в този хотел с форма на куче от породата Бигъл. Необичайната постройка е на разположение на посетителите в Котънууд, Айдахо, от април до октомври и предлага на гостите хладилник, микровълнова печка, безплатен интернет и вана.

Гостите влизат в апартамента през частен вътрешен двор на втория етаж, който води към тялото на кученцето. След като се влезе вътре, стълбище отвежда гостите до главата на кучето, където има допълнително място за спане и ниша в муцуната. Една нощувка за двама души струва 132 долара.

Сградата риба в Хайдерабад, Индия

Още една сграда, вдъхновена от животно. Тя е седалището на Националния съвет за развитие на рибарството в Хайдерабад, Индия, а в разговор-

ния език я наричат „сградата риба“. Достатъчно впечатляваща е на дневна светлина, но през нощта е осветена от сини прожектори, които създават илюзията, че рибата плува из града.

Къщата обувка, Пенсилвания

През 1948 г. на Махлон Хейнс, търговец на обувки, му хрумва идея. За да стимулира бизнеса си, той поръчва да се построи сграда във формата на обувка. В напълно обзаведената къща всекидневната е в областта на пръстите на обувката, а кухнята - в областта на петата. Двете спални също са на нивото на глезена.

Въпреки това Хейнс и семейството му никога не са живели в гигантската обувка, а днес необичайната постройка е отворена за посетители. Определено си заслужава

да я видите, най-вече заради малката сладоледена работилница, скрита в една от стаите.

Гигантският чайник, Китай

Някои предпочитат нещата да са необичайни, но сгради като прословутия чайник в Уси, Китай, стигат до крайност. Гигантският чайник не само има сложно осветление, но и се върти.

След откриването на постройката с форма на чайник държавната комисия решава, че

дори за туристически информационен център това е твърде много и забранява на строителите в цялата страна да изграждат сгради със „странни“ или „причудливи“ форми.

Но щом туристите започват да проявяват голям интерес към къщата, собствениците решават да се изнесат.

Твърди се, че вдъхновение за необичайната постройка е анимационният сериал „Семейство Флинтстоун“. Днес каменната къща функционира като малък музей, отворен за обществеността.

WonderWorks в Орландо, Флорида

Слоганът на WonderWorks, компания за образователни развлечения, е „да развихрим въображението си“ - точно това, което архитектите са направили при създаването на тази сграда в Орландо, Флорида.

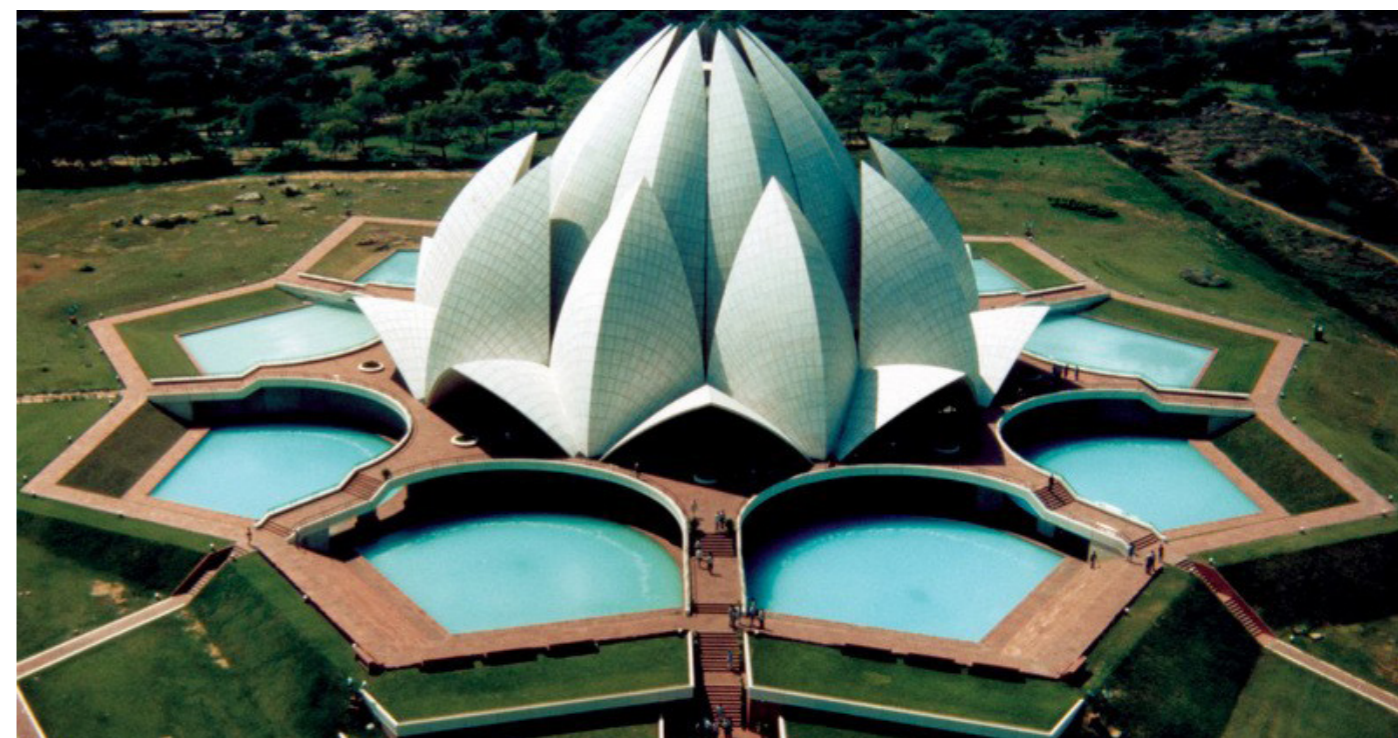
За странния дизайн на по-

стройката в центъра на града се носят легенди. Историята разказва, че в лабораторията на професор Уондър се е освободило торнадо, което я е пренесло от отдалечен остров в Бермудския триъгълник чак до мястото, където в крайна сметка се приземява по този необичаен начин.

Компанията има и други обекти в САЩ, които също са обърнати с главата надолу.

Храмът Лотос, Ню Делхи

Храмът с форма на лотос в Ню Делхи, Индия, включва 27 свободно стоящи мраморни венчелистчета, които оформят цветето. Той е една от най-известните сгради в све-

та. Архитектурното чудо от 80-те години на миналия век се отличава с 9-странна кръгла форма на разгърнат цвят. Лotosовото цвете е символ на духовността в азиатската култура и често е част от бахайските храмове.

Бахайската доктрина провъзгласява единството на религиите и човечеството, което означава, че тук се събират хора от всички вероизповедания, за да се молят и покланят. Освен на величествената архитектура, посетителите могат да се насладят на деветте сини езера, заобикалящи храма.

Гнездо на Кетцалкоатъл в Мексико Сити, Мексико

Проектирано от архитекта Хавиер Сеносяин, това Airbnb с форма на преливаща се змия е вдъхновено от змията на ацтекския бог Кетцалкоатъл. Повечето стаи са разположени в корема на звяра и включват глава и опашка, до които се стига по тунелни пътеки.

Тази сграда не само е представена в предаването на Netflix „Най-удивителните ваканционни имоти в света“, но и певицата Дуа Липа дори е отсядала в него.

Тези необичайни сгради

трябва да се видят, за да се повярва, че са истински. Ако сте любител на пътешествията и на нестандартните забележителности, пригответе багажа и се отправете към едно приключение, изпълнено с луда архитектура.

Каменната къща, Португалия

Каменната къща във Фафе, Португалия, несъмнено е една от най-необичайните сгради в света. Известна още като „Замъкът от камък“, тя е построена през 1972 г. от инженер Гимараеш с помощта на четири гигантски камъка, които той намира в района.

Постройката, наподобяваща къща от каменната ера, е била предназначена за селско убежище на семейство от Фафе.

Много повече от хотел

Свикнали сме да виждаме хотелите като просто място, където да пренощуваме, докато се наслаждаваме на всички места, които новата дестинация има да предложи. За един определен тип пътешественици обаче изборът на хотел е също толкова важен, колкото дестинацията! Затова и в последните години се появяват все по-иновативни места за настаняване, които превръщат престоя на всеки гост от обикновена нощувка в същинско преживяване.

От изтънчени до провокативни, този тип хотели предлагат на гостите възможността да се потопят в удивителен свят на иновации и въображение.

В тази статия ще разгледаме пет от най-нестандартните хотели по света.

727 Fuselage Home

Любителите на авиацията се вълнуват да се качат на различни видове самолети, а Boeing 727 е в списъка на много ентузиаста. Самолетът е един от малкото с три двигателя, а това, че се вижда много рядко, прави откриването му много по-сладко. Само 5 самолета от този модел са все още в експлоатация, но феновете на Boeing могат да разгледат превозното средство, отсядайки в 727 Fuselage Home в Коста Рика.

Този нестандартен хотел пре-

доставя възможността на гостите да прекарат нощувката си в преработен самолет Boeing 727. Поставен на стълбове, хотелът предлага панорамен изглед към океана и джунглата, създавайки усещането за приключение и комфорт в едно.

С автентичен екстериор и добре запазен кокпит, 727 Fuselage Home е раят за всеки авиофен. А фактът, че самолетът изглежда като разбит сред джунглата, добавя допълнително авантюристична атмосфера. Със сигурност това е мястото за всеки, който иска да се почувства като Томб Райдър за няколко дни!

The Shell House

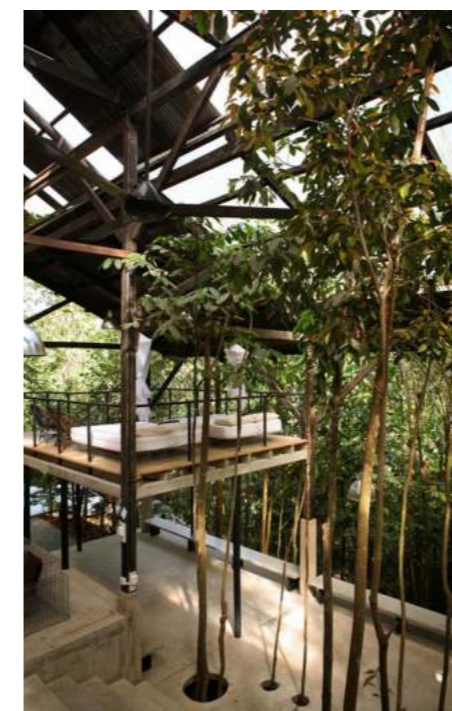
Максимализмът и авангардът винаги вървят ръка за ръка! Затова, ако търсите екстравагантен хотел без аналог в света, трябва да се подготвите, че визията му ще предизвика полемика. The Shell House в Исла Мухерес, Мексико, категорично попада към тази категория от нестандартни хотели, които падат на границата между гениалното и ужасното.

Името на хотела е красноре-

чиво - представлява къща, оформена да изглежда като мидени черупки и рапани. Визията за изграждане на дом, наподобяващ морското дъно, е нещо, за което архитект Едуардо Окампо е мечтаел, откакто за първи път е посетил Исла Мухерес през 1967 г.

Интериорът на къщата спазва същите меки линии и създава усещането, че наистина нощуваш в рапан. Макар и много по-минималистичен отвътре, дизайнът категорично кореспондира с морските теми. Основните конструкции като кухненския остров, сепаретата и стълбищата са с неправи линии и изляти от същия бял варовик, който обгръща къщата.

Такъв хотел е истинско пътуване извън обичайното и стандартното. „The Shell House“ не предлага просто нощувка, а възможност за гостите да се насладят на уникално обогатяващо преживяване, което ще ги накара да се почувстват като част от пресъздаването на „Малката русалка“.

Sekeping Sarandah

Sekeping Serendah е едно от най-необичайните места за настаняване в Малайзия, представляващо уникална комбинация от съвременен дизайн и връзка с природата. Концепцията на хотела предхожда новата мода glamping (луксозен къмпинг). В същината си основната цел на хотела е да създаде пречистващо преживяване и усещане за единство с природата, затова няма нито стени, нито покрив.

Съвсем близо до малайзийската столица Куала Лумпур, Sekeping Serendah бяга от градската среда и позволява на гостите си да се потопят в заобикалящата ги джунгла.

Хотелът е проектиран с идеята за преоткриване на простотата на живота, като същевременно предоставя комфорт и уют. Структурата на хотела е такава, че стимулира взаимодействието с околната среда, предоставяйки на гостите уникално преживяване на пребиваване.

В допълнение към архитектурния дизайн, Sekeping Serendah съчетава модерно обзавеждане с традиционни елементи, създавайки атмосфера на хармония и спокойствие. Гостите могат да се насладят на чист въздух, звуците на природата и единението, което предлага този хотел в дълбок контраст с градския живот.

Book and Bed Tokyo

Разбира се, няма как да се пропусне и голяма група като читателите. Ако това да сте заобиколени от книги, наредени в лавици от земята до тавана, ви носи неоспорим уют, то Book and Bed Tokyo е мястото за вас! Този нестандартен хотел е раят за всеки книжен плъх! Съчетанието от комфортната обстановка на хотела с любовта към книгите представлява уникално преживяване за пътешествениците и ценителите на литературата.

Една от най-характерните черти на Book and Bed Tokyo е лозунгът: „Спи, чети“. Стаята е не само място за почивка, а истинско литературно пространство. Вместо традиционни стаи, хотелът предлага „библотечни капсули“, в които гостите могат да се потопят в света на книгите,

преди да заспят. Помещенията са оборудвани с лампа за четене и кърт за съхранение на личните вещи. Всяка от капсулите е интегрирана в голяма лавица с книги и отвън изглежда сякаш гостите

са в обикновена библиотека.

Рафтовете на Book and Bed Tokyo са пълни с разнообразни заглавия от японска и световна литература. Гостите имат възможността да изби-

рат от богатата колекция от книги и да се потопят в своето литературно приключение през цялата нощ.

Атмосферата на Book and Bed Tokyo е непринудена и уютна, с приятни общи зони, където гостите могат да си починат и да обменят впечатления за прочетеното. Това, в комбинация с удобната локация в центъра на Токио, правят хотела много предпочитан!

Нощ в музея The Atomium

За тези, които търсят уникално и нестандартно преживяване в Брюксел, архитектурният символ на града - музеят The Atomium, предоставя възможност за нощука.

Построен през 1958 г. за световната изложба Експо 58, The Atomium представлява реплика на желязната структура на атома и е символ на модерния прогрес и научните постижения на времето. Състои се от девет огромни метални топчета, свързани с тунели, които служат като галерии и експозиции. Вътрешността на топчетата предоставя на посетителите възможност да се запознаят с историята на музея и да се насладят на интерактивни

инсталации, представящи науката и технологията.

Музеят предлага нощувки в едно от своите топчета, трансформирани в комфортни спални, което прави престоя на гостите още по-забавен и паметен. Стаите са декорирани модерно и предлагат всички необходими удобства за уютен престой. Със сигурност не може да се сравнява с луксозен All Inclusive Resort, но този тип настаняване набляга на уникалност, а не толкова на интериор и лукс.

Вечерта, след като посетителите на музея са напуснали, гостите, които нощуват в The Atomium, имат възможността да се насладят на уникално спокойствие и тишина, която трудно се намира в обикновени хотели. Освен това преживяването да бъдеш на „върха на атома“ е неповто-

римо и предоставя усещане за ексклузивност.

За всеки, който като дете е мечтал за нощ в музея като в едноименния филм, това е страхотно решение! The Atomium категорично е от най-добрите научни музеи и нощувката в него е футуристично преживяване, което всеки гост дълго ще помни!

Светът е шарен и не бива да се ограничаваме със скучни хотелски стаи и обикновени престои! Избирайки нестандартен хотел, наистина можем драстично да променим пътуването си и да създадем незабравими спомени. Всеки от изброените хотели е не просто място за настаняване, а истинско пътешествие в свят, където въображението и иновациите се срещат с юта и елегантността.

Наръчник за пътуване: Как да посетите 4 града за 60 часа

Хората поначало са любопитни, затова много от нас обичат да пътуват и да откриват нови светове. Когато става дума за студентите обаче, пътешествията могат да се окажат сложна работа заради натовареното ежедневие и по-малкия бюджет. Плановете често се оказват хаотични, направени в последния момент и се предприемат грешни стъпки по време на организацията. Но не се притеснявайте, този наръчник, базиран на едно хаотично пътуване до Италия, ще ви даде полезни съвети за следващото ви пътешествие.

Всичко в последния момент

Първото важно нещо е да планирате пътуването си по-рано, за да избегнете стреса и високите цени на полетите и нощувките. В случай, че сте изпуснали тази важна стъпка обаче, вероятно ще прибегнете до неофициални сайтове, които предлагат по-изгодни оферти за самолетни билети, но с повече спирки до крайната цел. Така получавате няколко дестинации за

по-малко пари - не е ли това, което всъщност търсите?

В този случай е важно да сте сигурни, че авиокомпанията, с която ще пътувате, работи със сайта, който организира вашето пътуване. Също така запомнете, че Ryanair не работи с Kiwi. Ето каква е врътката обаче, ако изпуснете тази малка подробност. Ryanair знае, че Kiwi продават билети от тяхно име, затова се минава през тест за идентификация (сканиране на лични документи и лица с

различни физиономии), който ще оправи проблема.

Полетът е вече факт и сте преминали към втората стъпка - приготвянето на багажа. Не забравяйте да проверите какви вещи е забранено да се носят в ръчния багаж по време на полет, за да избегнете допълнителен стрес по-късно на летището. Също така обменете пари поне ден преди пътуването, в обратен случай ще си създадете излишни разходи след това.

Горещата и влажна Катания

Катания е прекрасен град, който може да е една от спирките до крайната ви дестинация и от приключението ви с няколко полета. Докато стане време за следващото прекачване, имате възможността да опознаете мястото.

В близост до летището има автобуси, които водят до централна част на града и катедралата Бадия ди Сант'Агата. Храмът е много е красив, но, ако полетът е нощен, няма да имате възможност да я разгледате отвътре, затова по-добре се насочете към класиката за Италия – пицата. В близост до катедралата има мостче с пицария, където да се насладите на хубава музика, вкусна храна, приятни напитки и лек бриз от водата. Идеално след полет и разходка в горещата и влажна Катания.

Когато се върнете на летището, със сигурност ще се наложи да убиете времето, докато изчаквате следващия полет. Използвайте момента да намерите гейта си и да проверите какво се случва с резервациите за следващия ден. Прегледайте имейлите си, за да избегнете притеснения и паника.

Други възможни занимания са дождането на вече студената пица, запознанства с хората на летището и, разбира се, сън. Едно от важните неща, които можете да направите, е да използвате полетите да поспите, защото няма да имате много такива възможности.

Относно разговорите с хората на летището – италианците не обичат студена пица и

дори да си мислите, че е мило да им предложите от своята, няма да останат очаровани, изпробвано е вече, можете да си го спестите.

Чаровен Наполи

След 1-2 часа сън на прескулки вече сте на следващата дестинация - Наполи. От летището може да се хване Алибус до жп гарата в града. Съветвам ви там да опитате ароматното италианско кафе и сладкиши с крем от шамфъстък, ако са напоени с ром – още по-добре. За съжаление, от пътя и малкото сън има възможност да ви се доспи или замае главата. В такъв случай си вземете напитка с високо съдържание на захар и сте готови да се отправите към малките улички на града.

Деня в Наполи можете да прекарате, като обикаляте за сувенири, изпробвате вкусната храна и запечатвате моментите в снимки. Не бих

ви препоръчала да се придвижвате с метрото. Колкото и удобно да е, през лятото е горещо, мръсно и има опасност заради жегата да спре или до такава степен да забави скоростта си, че да ви се стори, че сте в него цяла вечност. Ако все пак решите да го използвате, ви съветвам да следвате тълпата. След приключението ви в него горещият въздух навън със сигурност ще ви се стори свеж... за първите 30-45 секунди.

При пътуване в чужда страна обикновено е добре да сте по-рано навсякъде и за всичко, но не прекалявайте, защото може да стигнете до два часа престой на горещата гара в Наполи. В случай че имате този „късмет“, може да разгледате магазинчетата на гарата, тъй като те имат климатици, да хапвате джелато или пък да използвате времето да поспите.

Магнетичен Рим

Италианските влакове са хладни през лятото и топли през зимата, седалките са удобни и е сравнително тихо. Пътувайки към Рим, може да използвате комфорта им, за да поспите.

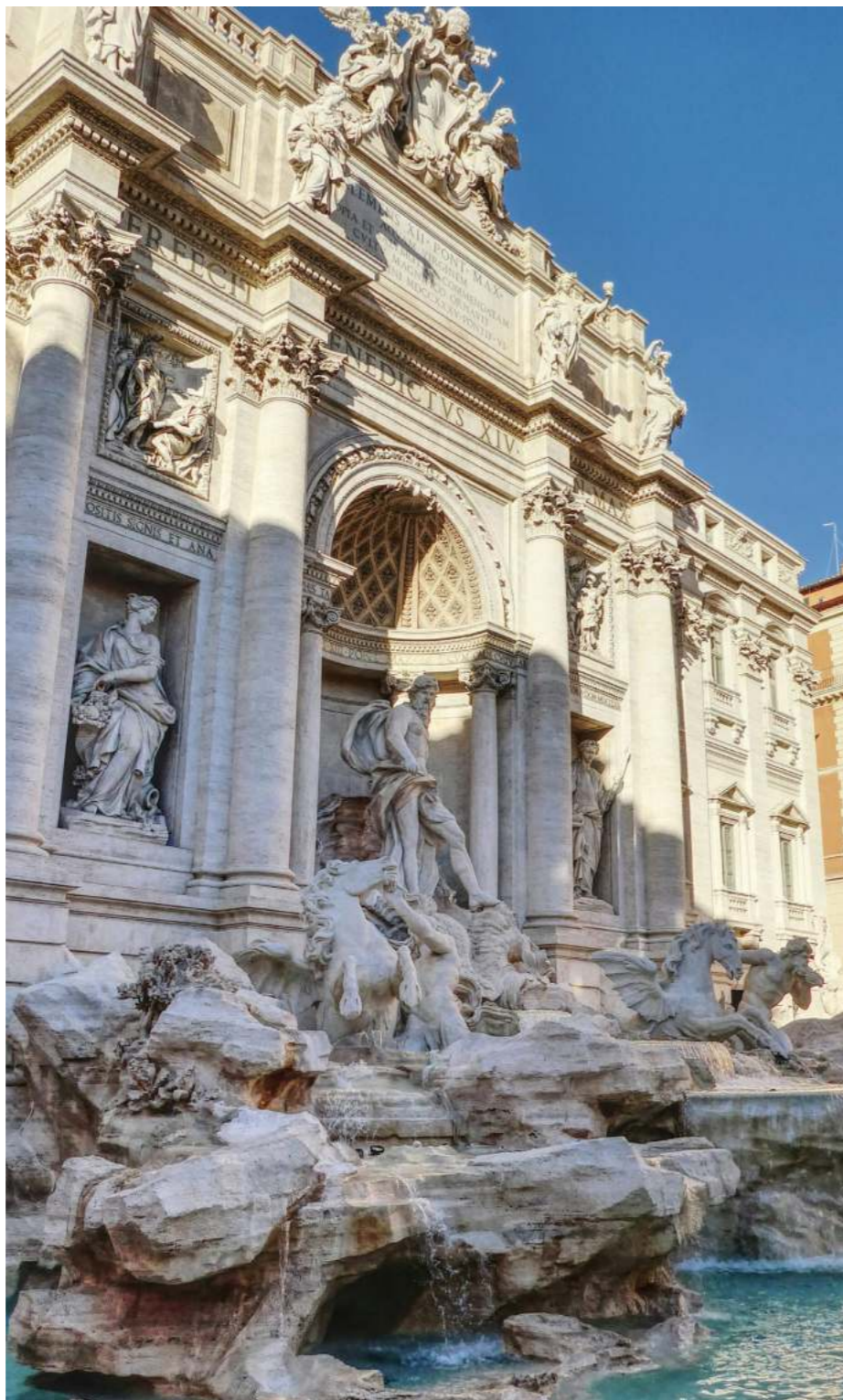
За късни пътувания, при които ще нощувате в хостели, залагайте на места, които предлагат опцията Self-check-in, за да си подсите по-голяма гъвкавост, а и настаняването е лесно. Душът със сигурност ще ви зареди с нови сили и още по-голямо желание да опознаете новото място.

Фонтанът Ди Треви вечер е повече от магичен. Там трябва да прекарате поне 30 минути - дължите го и на себе си, и на изкуството. Около него има много ресторанти, в които да вечеряте. Не само храната е вкусна, но има и ненадминати шотове.

След това ще се насладите на първата вечер от началото на пътуването, в която ще спите в реално легло. Ако искате да си починете добре, последния ден от по-дълги пътувания може да е до дестинацията, която вече сте посещавали, която предполага повече релакс, или в краен случай такава, която не ви е толкова интересна.

Dolce far niente

След като се събудите, не бързайте - бърнч е най-добрата възможност за стартиране на дълъг ден, а ако в него са включени добро кафе, сандвич и десерт, се подгответе да се позабавите малко повече. По-добре не си правете гръмки планове за вечерта, особено ако имате полет от летище извън града, в който

се намирате - вероятно няма да имате достатъчно време за всичко.

Последната локация за Рим са Испанските стълби. Съветвам ви да си подсите повече време за тях, за да се насладите пълноценно на музикантите - случайни хора с китари, пеещи, смеещи се, заобиколени от хора от целия свят. Няма нищо по-топло за душата!

Четири града, четири полета, пътувания с автобуси, влакове и метро, 60 часа, малко сън, много спомени. Това събира нашият наръчник със

съвети за страхотно преживяване, вдъхновени от едно безотговорно пътуване. Не на последно място, ако пътувате до Италия, не забравяй-

те да се усмихвате - може да ви донесе безплатен сладолед или питие, пък и е заразно!

Последна дестинация – Бари

Вече сте близо към края на това пътуване. Отново сте на летището, убивате времето, докато чакате следващия полет, борите се с няколко вендингмашини и малко по-късно вече сте в Бари. Един час на летището там ще премине само в проверки, но след това няма да усетите кога сте се прибрали в България.

Съвети и трикове за безопасно пътешестване с раница

В свят, пълен с разнообразни култури и спиращи дъха пейзажи, пътуването с раница е един от най-автентичните начини за изследване на нови земи. И макар да вярвате, че да натоварите огромна раница с багаж, да определите маршрут и да заделите пари предварително, е всичко, което трябва да направите за такъв тип пътуване, ще ви уверя, че грешите. Днес ще разгледаме препятствията, пред които може да бъдете поставени, ако изберете да пътешествате с нищо друго, освен раница на гърба си.

Назад във времето

Възможно е да познавате пътешестването с раница като запазена марка на така наречените "travel инфлуенсъри" в социалните мрежи. Обикновено чаровни приключенци, които заснемат всяко свое пътуване в най-малки детайли - от закуската им сутрин до

това как изглежда банята в хотелската им стая вечер, докато се приготвят за сън.

Историята на този вид пътуване обаче се оказва много по-далечна от годините, в които Instagram се превръща в постоянен начин на общуване повече, отколкото обикновените телефонни разговори. През 50-те и 60-те години на миналия век млади хора, търсещи духовност, свобода и евтина марихуана, започват да пътуват по суша от Европа през Турция, Иран, Афганистан и Пакистан до Индия и Непал, а понякога и Тайланд.

Най-често с нищо повече от раница на гърба си, като основна цел за тях е да обикалят по света, харчейки възможно най-малко пари. Пътешествието дори получава наименованието "Хипи пътека", като най-често маршрутът следва Пътя на коприната, който

свързва Изтока и Запада. "Хипи пътеката" стига своя край през 1979 година, когато Иранската революция и съветската инвазия в Афганистан затварят маршрута към Южна Азия за западните приключенци. Въпреки това Азия все още е най-популярното място за новобранците в пътуването с раница.

Подготовката

Този начин на пътуване изисква определено състояние на духа и не е подходящ за всеки. Психическата подготовка е само първата стъпка, която трябва да предприемете, ако изберете да изследвате света на своя глава. След като ще пътувате сами, трябва да сте достигнали определена степен на увереност в себе си, тъй като в повечето случаи, това ще бъде единственият човек, на когото ще можете да разчитате. Важно е също и да развиете

умения като гъвкавост и устойчивост. Това също означава да сте отворени към нови преживявания, различни култури и възможността да излезете от зоната си на сигурност. Положителното отношение към предизвикателствата и промените, срещани по време на пътуването, също е от ключово значение.

Проучване и планиране

Обстойното предварително проучване на местата, които ще посетите, може да направи значителна разлика в цялостното ви преживяване. Вникването в местната култура, обичаи и отчитането на възможните рискове, специфични за района, помага при подготовката както психически, така и практически. Освен това планирайте маршрута и настаняването си предварително, особено ако пристигате на ново място късно през нощта. Да бъдеш подготвен и предпазлив, не означава да загубиш приключенския дух, а да се отнесеш разумно към преживяванията си.

Сливане с тълпата

Докато прегръщането на вашата индивидуалност е от съществено значение, понякога сливането с останалите може да бъде полезно. Скромното обличане и зачитането на местните обичаи може да ви помогне да избегнете нежелано внимание. Научаването на няколко фрази на местния език също може да бъде изключително полезно и показва уважение и отношение към културата.

Кога е важно да лъжете?

Честността обикновено е ценна, но когато пътувате сами стратегическото използване на информация може да бъде от решаващо значение за личната ви безопасност. Често се препоръчва да не разкривате, че пътувате сами пред непознати, дори това да се окажат доброжелателни местни, които любопитстват за пътешествието ви. Една от най-известните български "travel инфлуенсъри" - Радина Минчева, прави цяло видео, в което обяснява защо винаги трябва да лъжете, ако ви зададат тези три въпроса:

1. Обвързан/а ли сте?
2. Сам/а ли пътувате?
3. Къде сте отседнали?

Като жена пътешественик тя съветва винаги да слагате своята безопасност на първо място. Това понякога може да означава да излъжете, че сте с годеника си на почивка, че хотелът ви е съвсем наблизо, но не помнете името му, или

пък че пътувате с цялото си семейство, което ви очаква на съседната пряка.

Общност и общуване

Свържете се с други пътуващи или се присъединете към групи в социалните мрежи, ако е възможно. Има безопасност в числата и наличието на спътници по време на пътуването може да подобри изживяването ви. Споделете локацията на телефона си с близките ви и се чувайте редовно със семейството или приятелите си. Проучете и приложенията за безопасност на самостоятелно пътуващите. Можете да откриете всякакви инструменти - от помощни средства за навигация като карти и GPS тракери до приложения за езиков превод, които да улесняват общуването ви с местните. Като останете бдителни, подготвени и отворени за чудесата на изследването на нови места, всяко пътуване се превръща във възможност за растеж и нови приключения.

Отворете дома и сърцето си за един НОВИ ВИД ВАКАНЦИЯ

В света на пътуванията има нововъзникваща тенденция, която революционизира начина, по който хората изследват нови дестинации - ваканции с размяна на жилища. Представете си да размените собствения си дом с някой от друга част на земното кълбо, като по същество живеете като местен, докато сте на почивка. Тази вълнуваща концепция позволява на пътешествениците да изпитат нови култури от първа ръка, докато се наслаждават на познатия комфорт на домашната среда.

Предимствата на ваканциите с размяна на жилища

Ваканциите със смяна на жилища предлагат набор от предимства, които ги правят привлекателна опция за пътници, търсещи автентични изживявания. На първо място, те спестяват много разходи от настаняване. Тези пари могат да се разпределят за други аспекти на пътуването

като хранене навън, посещение на забележителности или дори удължаване на ваканцията.

Друго предимство е възможността да живеете като местен жител. Престоят в жилищен квартал позволява на пътешествениците да се насладят на ежедневието в избраната от тях дестинация, прегръщайки местните обичаи и изследвайки скрити „скъпоценни камъни“, които може да не бъдат намерени в пълни с туристи райони. От кварталните пазари до уютните кафенета, любителите на този тип пътуване могат да участват в истински културен обмен и да създадат трайни спомени.

Освен това ваканциите с размяна на жилища насърчават устойчивостта и екотуризма. Използвайки съществуващите ресурси, пътниците намаляват своя въглероден отпечатък и допринасят положително за околната среда. А и връзките, създадени

между „разменниците“, често водят до приятелства за цял живот и бъдещи реципрочни посещения.

Процесът на размяна на жилища

Размяната на жилищата може да изглежда като обезсърчителен процес в началото, но с правилно планиране и комуникация може да бъде безпроблемно изживяване. Първата стъпка е да изберете реномирана платформа за обмен на жилища, която предлага широка гама от опции по целия свят. Тези платформи осигуряват сигурна мрежа за разменниците, като гарантират спокойствие по време на целия процес.

Създаването на привлекателна обява е от решаващо значение за привличането на потенциални кандидати. Висококачествените снимки, подробните описания на вашия дом и подчертаването на близките забележителности могат да отворят вашата

обява.

Комуникацията е ключова, когато организирате ваканция за размяна на жилища. Препоръчително е да организирате видео разговор. Изграждането на доверие с вашия потенциален партньор чрез задълбочени дискусии, обмен на информация за жилищата ви и очертаване на всички специални изисквания създава основа за успешна размяна.

Как да бъдете добър домакин

След като размяната на жилищата бъде потвърдена, важно е да обсъдите логистиката като ключови договорености, опции за транспорт и всякакви специфични инструкции за използване на уреди или удобства в дома на другия. Препоръчително е да се създаде подробен контролен списък и за двете страни, за да сте сигурни, че основните задачи като пренасочване на поща, настройка на

Wi-Fi достъп или организиране на домашна помощница са изпълнени преди обмена.

За да запазите чувството за сигурност, разумно е да информирате съседите или доверен човек, като предоставите информация за контакт за спешни случаи или проблеми, които могат да възникнат по време на размяната. Някои допълнителни съображения включват споделяне на информация за местни болници, аптеки и номера за спешни случаи с човека, с когото ще размените жилищата си.

Преди замяната е изключително важно да подготвите дома си за гостите. Почистването, поддръждането на вещице и предоставянето на информация за местните удобства и забележителности ще помогнат на партньора ви по размяна да се настани удобно. Можете да направите нещо подобно на наръчник или пътеводител за вашия гост, в който да оп-

ишете важна информация за вашия дом и да дадете предложения за опознаване на района около жилището ви.

И накрая, когато ваканцията ви приключи и е време да освободите жилището на партньора си по обмен, обичайно е традиция да оставите бележка или малък знак на признателност, изразявайки благодарност за тяхното гостоприемство и възможността да споделите тяхното кътче от света.

Ваканциите с размяна на жилища са фантастичен начин да опознаете нови култури, да спестите пари и да създадете значими връзки с хора по света. Като излезем от зоната си на комфорт и се потопим в живота на другите, ние придобиваме по-дълбоко разбиране за различните култури и създаваме незабравими спомени. Така че, защо не се впуснете в приключение, което предлага перфектната комбинация от опознаване и изследване? Опаковайте куфарите, разменете ключовете си и се пригответе да разкриете нови хоризонти с ваканция с размяна на жилища!

Свобода на колела

Къща на колела е едно от най-гениалните изобретения на човечеството. Тя предоставя възможността всеки момент да тръгнете на пътешествие, без да мислите къде ще отседнете или нощувате. В кемпера можете да се вземете всичко необходимо за комфортен престой.

Първият мобилен дом е разработен още през 1880 г. но с развитието на автомобилната индустрия започва да се появява голямо разнообразие от видове мобилни жилища. Въпреки дългата история на тези къщи на колела, пикът на тяхната популярност е през 30-те години на миналия век. Тогава в Америка и Европа възниква цяло движение, наречено „караванинг“. То става истински фурор благодарение на икономическата стабилност на регионите, развитието на пътната инфраструктура и мобилните жилищни технологии.

Караванингът е цяла индустрия, включваща производители на кемпери, компании за отдаване под наем, сервиси, къмпинги и туристически

компани. От друга страна, той е цивилизована форма на неорганизиран индивидуален туризъм. Любителите на този тип пътуване се наричат караванери и кемперисти.

Караваната осигурява свобода, разширява възможностите за активно опознаване на дестинацията, дава възможност пътуването да бъде по-смислено и пълно с разнообразие. Този вид пътуване предоставя по-лесна възможност да опознаеш своята и чуждите страни, да научиш нови неща за тяхната история, култура, природа, архитектурни забележителности и да обмениш впечатления с приятели.

Хората си купуват кемпер не само за да пътуват, но и да живеят в него, движейки се от място на място. Мобилните домове играят и компенсаторна роля, предоставяйки възможност, макар и временна, за живеене на красиви екологични места, курорти или дори елитни райони. В идеалния случай, в едно проспериращо общество, мобилният дом служи като

допълнение към основния, което сякаш разширява възможностите на собствениците му да живеят извън къщата или апартамента си.

Очевидно предимство на този вид туризъм е неговата самодостатъчност, тъй като в къщата на колела са обединени транспортно средство и място на пребиваване, което улеснява свободата на пътуване. Избирайки тази посока, човек има възможност да пътува, без да се откъсва от обичайния семеен или домашен живот. Например винаги можете да спрете отстрани на пътя, за да се насладите на красив залез с чаша кафе. А когато пътувате с група, можете да готвите в движение. Тоест всички необходими и обичайни неща, които определят вас и вашия начин на живот, са винаги под ръка. Любими книги, музика, ястия, предмети от интериора, дрехи за различни поводи - има възможност да вземете абсолютно всичко.

Безспорните предимства на караванинга включват и липсата на период на пътуване и

липсата на привързаност към конкретно местоположение. Пътуващият може сам да избере своя маршрут, места за паркиране и нощувка, дати на заминаване и продължителност на пътуването. Това може да бъде полезно, ако сте склонни към спонтанни решения и обичате да променяте маршрута директно на пътя.

Единствените ограничения са размерът и товарносимостта на къщата на колела. Освен това се смята, че караванингът е доста скъп вид туризъм, тъй като наемането на кемпер, поддръжката и нощувките в къмпингите могат да бъдат доста скъпи. Но бюджетът на едно пътуване с каравана може да се кори-

гира за различни предпочитания: с избор на безплатен паркинг, повече или по-малко готвене, посещение на градове, музеи и изложби или просто търсене на необичайни места из природата, докато шофирате.

Съществен недостатък на караванинга е огромната му несъвместимост с големите градове. За мобилни къщи просто няма място освен на специално обособени места за къмпинг (в повечето средни и големи европейски градове). Но това не означава, че трябва да изключвате столиците от маршрута на пътуване, защото можете да си оставите кемпера на специален паркинг и да се придвижвате из града с градски транспорт.

Този вид туризъм не е подходящ за всеки. Ако смятате, че ще ви е трудно да седите на едно място дълго време, докато изминавате километри разстояние, тогава по-добре оставете идеята да пътувате с каравана и изберете по-бърз

вид транспорт като самолет например.

Караванингът включва нови запознанства, места, впечатления и спомени. Той е възможност за самостоятелно планиране на пътуване въз основа на вашите интереси, бюджет и комфортен ритъм. Вие сте този, който изцяло контролира пътуването, което означава, че това дали ще си прекарате добре, зависи изцяло от вас.

Този вид туризъм е предпочитан от активните хора, които ценят свободата и независимостта. Но кемперът има нужда от постоянна поддръжка - измиване, почистване, зареждане на тоалетни касети, дребни ремонти. Няма да можете да се отпуснете напълно, както бихте направили на почивка в хотел. Затова, ако не сте готови за подобно приключение, по-добре потърсете по-стандартно пътуване. А може и да сте готови да опитате нещо ново!

АВТОРСКИ СЪСТАВ

Антоанета Данаилова
Ванеса Валентинова
Весела Бачева
Виктория Ивайлова
Виктория Попова
Елена Георгиева
Ивелина Беркова
Ирена Бакърджиева

Ирма Аврамова
Йоана Шомова
Каталина Трендафилова
Мария Матева
Мария Начевска
Мария Нишанджиева
Мая Божинова
Мая Делийска

Милен Симеонов
Мира Мирчева
Михаела Иванова
Надя Демирова
Росен Петков
Румяна Илиева
Теодора Трайковска

Ирена Бакърджиева - главен редактор
Йоана Шомова - графичен дизайн

Факултет по журналистика и масова комуникация
Софийски университет "Св. Климент Охридски"

